

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กิตติวดี บุญซื่อ. "นิทานกับ เครื่องประกอบ" ใน กลวิธีสอนจริยศึกษาและการสอนแทรกคุณธรรม
ในการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา. หน้า 90 - 97. คณะจารย์คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บรรณาธิการ กรุงเทพมหานคร : สภาอุทธรณ์ศึกษา
แห่งชาติ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2527.

เกศินี โชติกลเสถียร. หุ่นเชิดมือ. กรุงเทพฯ : สิริวิริยาสาน, 2524.

เกียรติวรรณ อมาศยกุล. โรงเรียนมีไอคิวแมนนี่. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์,
2529.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. การจัดบริการศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน.
กรุงเทพฯ : เอร่าวัฒนาการพิมพ์, 2523.

_____. แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2520.

จาดรงค์ อาจารย์. คู่มือสื่อการเรียนกิจกรรมละครหุ่น. พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์,
2522.

จินตนา ไบกาชฎี. "นิทานเรื่องสองพี่น้อง." ใน คู่มือการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 เล่ม 1, หน้า 33 & 34. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพ
มหานคร : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว, 2522.

จิระประภา บุญนิคย์. ช่วยเด็กให้ชอบอ่าน. ภาควิชาการอนุบาลศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์
วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2530.

_____. หุ่นการทำและวิธีใช้. พระนคร : สำนักพิมพ์ป่าฉายา, 2522

ฉวีวรรณ ภินาวงค์. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิชฌเศศ, 2526.

- ฉวีวรรณ อุทากินันท์. บทสคริปต์การทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : เจริญรัตน์
การพิมพ์, 2527.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. "วรรณกรรมและลีลาคดีในสื่อมวลชน." ใน เอกสารการสอนชุด
วิชาวรรณกรรมและลีลาคดีระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 15 กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.
- ชุติมา สัจจามันท์. หนังสือเพื่อลูก. กรุงเทพมหานคร : สุจริตการพิมพ์, 2529.
- ชุมพล อะทาส. นิทานเรื่องหนูน้อยผู้อารี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ป่าผยา,
(ม.ป.ป.).
- ณัฐมา อาจารย์รุ. วรรณคดีเปรียบเทียบเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สตรีเนติศึกษา,
2521.
- บันลือ พงกษะวัน. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ปทุมธานี : บริษัทศูนย์หนังสือ
ดร.ศรีสง่า, 2528.
- ประดินันท์ อุปรมัย. "สื่อการสอนกับเด็กระดับประถมศึกษา." ใน เอกสารการสอนชุด
สื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 1 กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2525.
- ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร. "พัฒนาการกับเด็ก." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรม
วัยเด็ก หน่วยที่ 1 กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2525.
- พรทิพย์ วินโกมินทร์. นิทานละครและหุ่นสำหรับเด็ก. วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
ฝ่ายเอกสารตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ, 2530.
- พัชรี ผลโยธิน. "การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์." ใน เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน เล่ม 2
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล, 2526.

พูนสุข บุญสวัสดิ์. "สื่อพัฒนาสติปัญญาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ระดับปฐมวัย." "

ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 7

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.

มาซารุ อิบุกะ. รอให้ถึงอนุบาลก็สายเสียแล้ว. แปลโดย ชีระ สุมิตร และ พรอนงค์

นิยมคำ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, 2528.

รัฐจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2 ทรนคร :

ดวงกมล, 2521.

ลัดดา นิละมณี. คู่มือครูอนุบาลเตรียมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตบูรณาการตามแนวการจัด

ประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1 - 2 พุทธศักราช 2522. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2529.

ลัดดา เหมทานนท์. "การเล่านิทาน." ใน รายงานการประชุมปฏิบัติการเพื่อส่งเสริม

นิลยรักอ่าน. หน้า 238 - 241. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2528.

ลำจวน, นามแฝง. นิทานแสนสำราญ. กรุงเทพมหานคร : บันดาลสาส์น, 2515.

วาณี ฐานนวงษ์ศานติ. กิจกรรมสำหรับห้องสมุด. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2521.

วิชาการ, กรม. คู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1. กรุงเทพ-

มหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2522.

____. รายงานการประชุมปฏิบัติการรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิลยรักการอ่าน. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2528.

สมหญิง กลิ่นศิริ. คำสอนประกอบคำบรรยาย โสภทัศน์ศึกษาเบื้องต้น ศล 318. ภาควิชา

หลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2521.

สารประเสริฐ, พระ. รวมนิทานโดย นาคะประทีป (นามแฝง). ทรนคร :

ศึกษิตสยาม, 2515.

สุจินดา อัสวไชยชาญ. นิทานเรื่องวันเกิดของแต้ม. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2528.

สุนทรา จิงพิชาญวณิชย์. นิทานเรื่องเจ้าเย็นแสนรัก. กรุงเทพมหานคร : อีรสาส์น, (ม.ป.ป.)

อ. สนิทวงศ์, (นามแฝง). นิทานข้างหมอน. กรุงเทพมหานคร : บุรหาสาส์น, 2521.

อรพุมมา ขุทธวงศ์. "การแสดงหุ่นสำหรับเด็กปฐมวัย." ใน เอกสารการสอนชุดวิชา วรรณกรรมและลีลาละครระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 11 กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.

อาจอง ขุ่มสาย ฅ อยุธยา, ดร. และ คณะ. "การศึกษาเรื่องคุณค่าความเป็นมนุษย์." จัดทำโดยมูลนิธิสัจธรรมโส ราชดำเนิน พระนคร : ม.ป.ป.

อารี รังสินันท์. "การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 11 กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.

_____ . ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร : ธนะการพิมพ์, 2528.

บทความ

ชัยณรงค์ เจริญพรนิษฐ์กุล. "หุ่นกับเด็กอนุบาล." รักลูก 4,48 (มกราคม 2530) :
108 - 111.

โชติ เพชรรีน. "ความคิดสร้างสรรค์." วารสารการวัดผลการศึกษา (กันยายน -
ธันวาคม 2522) : 95 - 103.

ประสิทธิ์ บัวคลี่. "ความคิดสร้างสรรค์." วิชา 1 (ธันวาคม - กุมภาพันธ์ 2519) : 19.

พรจันทร์ จันทวิมล. "การเล่านิทานสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน." รักลูก 4,41 (มิถุนายน
2529) : 103 - 105.

รัชณี ศรีไพรวรรณ. "การเล่านิทานและเล่าเรื่อง." สื่อภาษาชุมชนภาษาไทยของครูสภา.
3 (เมษายน 2516) : 37 - 41.

เลิศ อานันทนนะ. "สอนลูกอย่างไรให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์." แม่และเด็ก 11,193
11,193 (มีนาคม 2531) : 34.

วลัย วลิตอำรง. "ส่งเสริมห้องสมุดด้วยการเล่านิทาน." วารสารการศึกษาผู้ใหญ่.
9,53 (22 - 26 กรกฎาคม - สิงหาคม 2513) : 22 - 26.

ศ. ศุภนิมิตร, (นามแฝง). "การเล่านิทานสำหรับเด็กประถม." ประชาศึกษา
30,11 (มิถุนายน 2522) : 28 - 32.

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. "การเล่านิทานเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์แก่เด็กก่อนวัยเรียน."
ประชาศึกษา 29,4 (พฤศจิกายน 2520) : 37 - 39.

_____. "สอนเด็กด้วยหุ่น." วิทยาสาร 30(1),61 (มกราคม 2522) : 10 - 11.

สมบูรณ์ คิงคมานันท์. "การเล่านิทานและการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง." ศท เศรษฐศาสตร์
24 (กันยายน 2522) : 31 - 38.

อรรถเจษฎ์ สุขสาสนี. "ความคิดสร้างสรรค์." วารสารไปรษณีย์โทรเลข
(พฤษภาคม 2530) : 15 - 17.

อารี รังสินันท์. "การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์." วารสาร กทม. 9,7 (มีนาคม
2528) : 29.

เอกสารอื่น ๆ

กันยา ประสงค์เจริญ. "ผลการใช้เทคนิค "แม่แบบ" เพื่อพัฒนาวิสัยในตนเองด้านความรู้สึก
รับผิดชอบ." ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2525.

การฝึกหัดครู, กรม. รายงานการวิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของเด็กไทยในระดับ
ชั้นอนุบาล - ป.4, กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศ กรมการฝึกหัดครู, 2521.

____. รายงานการวิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2523.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองในโลกแห่ง
จินตนาการ เล่มที่ 11. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานโครงการการรับความช่วยเหลือ
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2528.

จิตรารณณ์ เตมียกุล. "การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัย
โดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ." ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ฉวีวรรณ จินดาพล. "เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามและความคงทนในการจำ
โดยการใช้รูปภาพการเล่านิทานและปริศนาคำทาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1."
ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525.

- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. "ผลของการ เล่นของเล่นที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ชื่นจิต การบุญ. "อิทธิพลของการฝึกความสามารถทางการคิดแบบอเนกนัยที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา เฉพาะหน้าของเด็กก่อนวัยเรียน." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ทวีศักดิ์ นุ่มฤทธิ์. "การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากการเล่นนิทานที่มีรูปแบบต่าง ๆ ต่าง ๆ กัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ธนพร สมบูรณ์วาท. "การ เปรียบ เทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น เด็กเล็กที่ เล่น กับเพื่อน ที่เล่นกับแม่ และที่ เล่นเอง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, 2529.
- บุบผา เรืองรอง. "การ เปรียบ เทียบความคิดรวบยอดเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สามที่ เรียนด้วยกิจกรรมการเล่นนิทานกับกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- ประภา ภูวณ. "การทดลอง เปรียบ เทียบผลของการเรียนรู้ข้อความจริงในวิชาวิทยาศาสตร์ จากการใช้สไลด์กับรูปภาพประกอบการสอน." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515 .
- ปรีชา ภาวโน. "การศึกษาความคิดสร้างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนชุมชน โรงเรียนในโครงการพัฒนาประชาธิปไตย โรงเรียนในโครงการ อาร์ ไอ ที และโรงเรียนแบบธรรมดา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข. "การศึกษารูปแบบการเล่นนิทานที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

พรมารินทร์ สุทธิจิตตะ. "การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนการสร้างภาพโดยการใช้และไม่ใช้รูปเรขาคณิตเป็นสื่อ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

พริ้มเพรา นิคมร. "ผลการใช้หนังสือภาพที่มีตัวละครเป็นสัตว์กับหนังสือภาพที่มีตัวละคร เป็นคน ต่อคุณธรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้อ่าน 2 กลุ่มอายุ." วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

พิมพ์พิไล ทองใหญ่. "การเปรียบเทียบการเรียนรู้พฤติกรรม เอื้อเฟื้อของ เด็กจากตัวแบบใน นิทานประกอบการ กับตัวแบบในนิทานประกอบหุ่น." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ขุนศรี คัมภีร์ปกรณ์. "ประโยชน์ของหุ่นนำไปสู่การอ่าน." จาก การประชุม เชิงปฏิบัติการ โครงการบริหารวิชาการสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ในชุมชนชนบท จัดโดย สำนักวิทยบริการ และภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ระหว่างวันที่ 6 - 10 กรกฎาคม 2530.

ยุวดี เคชะอิงกูร. "การขีดหุ่นหนังสือเป็นสื่อกลาง เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

เริงลักษณะ มหาวิณีจรรย์มนตรี. "การใช้ภาพในการสอนคำศัพท์ภาษาไทยในโรงเรียนชนบท ชั้นประถมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

วรรณิกา เพ็ญศรี. "ประเภทของนิทานที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

- วิชาการ, กรม. สรุปรายงานการประชุมปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน.
ระหว่างวันที่ 21 ตุลาคม - 13 ธันวาคม 2528. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2528.
- สมเดช สีสง. "การทดลองการสอนยกระดับ เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้น
มัธยมปีที่ 6." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2524.
- สาตินี นุโรดม. "การสร้างแบบฝึกวาดภาพเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย."
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- สุจินต์ ปริชามรรณ. "ความคิดสร้างสรรค์ ความเกรงใจ และลักษณะความเป็นผู้นำของเด็ก
ที่ประพฤติตามและเด็กที่ประพฤติขัดกับสังคม." ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515.
- สุนีย์ ชินศักดิ์ชัย. "การทดลองใช้หุ่น เข็มมือ เป็นแม่แบบ เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อ
ของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- สุปรียา โคจรสวัสดิ์. "หนังสือภาพที่เหมาะสมสำหรับเด็กในระดับอนุบาล." วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2521.
- สุมิตรา เจมฉวาสิน. "การเปรียบเทียบลักษณะของการ์ตูน เรื่องที่มีผลต่อความเข้าใจ
ในการฟังของเด็กปัญญาชน" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- อุดมลักษณ์ กุลพิจิตร. "การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์" เอกสารประกอบการสอนวิชา
การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในเด็กปฐมวัย. ภาควิชาประถมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

Books

- Anderson, Ronald A. and Others. Developing Children's Thinking Through Science. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1970.
- Gale, Raymond F. Developmental Behavior : A Humanistic Approach. New York: The MacMillan Company, 1960.
- Gerlach, Vernon S. and Ely, Donald P. Picture and Visual Perception. New York, Harper 1971.
- Guilford, J.P. The Nature of Human Intelligence. New York : McGraw-Hill Book Co., 1967.
- Livo, Norms J. and Rietz, Sandra A. Storytelling Process and Practice. Littleton, Colorado : Libraries Unlimited, Inc., 1986.
- Strom, Robert D. Psychology for the classroom. Englewood Cliffs: Prentice-Hall, 1969.
- Torrance, E.P. Education and the Creative Potential. Minneapolis: The Lund Press, Inc., 1963.
- _____. Encouraging Creativity in the classroom. WMO Brown Company Publish, 1973.
- _____. Guiding Creative Talent. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, Inc., 1962.
- Wallach, Michael and Kogan, Nathan. Mods of Thinking in young Children. New York : Holt Rienhart and Winston Inc. 1965.
- Westcott, Smith. Child Development and Personality. New York: Harper and Brothers, 1967.

Wittich, Walter A. and Schuller, Charles F. Audio-Visual Materials.

2nd. ed New York : Harper and Brothers Publisher, 1957.

_____. Instruction Technology. New York:Harper and Row 1973.

Articles

Dale, Edgar. "Still Pictures" Audio Visual method in teaching.

New York : Holt Rinehart and Winston, 1963: 243.

Dixon, David; James, Johnson; and Eli Saltz. " Training Disadvantaged Preschoolers on Various Fantasy Activities Effects on Cognitive Functioning and Impulse Control," Child Development. Wayne State University, 2 (June 1977) : 367-379.

French, John E. "Children's Preference for picture of pictorial Pattern." The Elementary School Journal 53(October 1952). 90-95.

Rogers, C.R. "Toward a Theory of Creativity." Creativity (May, 1970): 146.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ วัลลภา นิละมณี
 อาจารย์พิเศษภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อารี รังสินันท์
 อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา และศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มะลิวัลย์ สับไพรี
 อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2
 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ จิระประภา บุญนิคย์
 อาจารย์ประจำภาควิชาการอนุบาลศึกษา สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ สวนดุสิต
5. อาจารย์ อัจฉนา อิศรางกูร ณ อยุธยา
 อาจารย์ประจำชั้นอนุบาลกลุ่ม 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
การคำนวณค่าทางสถิติ

1. การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ

คำนวณหาความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนแบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

$$r_{xy} = \text{สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์}$$

XY = ผลคูณระหว่างคะแนนองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ของข้อมูลสองชุด

X = คะแนนองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ตัวแรก

Y = คะแนนองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ตัวที่สอง

X² = กำลังสองของคะแนนองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ตัวแรก

Y² = กำลังสองของคะแนนองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ตัวที่สอง

N = จำนวนนักเรียน

1.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดคล่องแคล่วกับความคิดริเริ่ม

X คือคะแนนความคิดคล่องแคล่ว

Y คือคะแนนความคิดริเริ่ม

$$\sum X = 849$$

$$\sum Y = 580$$

$$(\sum X^2) = 13,951$$

$$(\sum Y^2) = 6,844$$

$$\sum XY = 9,667$$

$$N = 60$$

แทนค่าลงในสูตร

$$r_{xy} = \frac{60 \times 9,667 - 849 \times 580}{\sqrt{[60 \times 13,951 - (849)^2][60 \times 6,844 - (580)^2]}}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{87,600}{\sqrt{116,259 \times 74,240}} \\
 &= \frac{87,600}{92,903.5422} \\
 &= 0.943
 \end{aligned}$$

1.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดคล่องแคล่วกับความคิดละเอียดลออ

X คือ คะแนนความคิดคล่องแคล่ว

$$\begin{aligned}
 X &= 849 \\
 (\sum X^2) &= 13,951 \\
 \sum XY &= 6,008
 \end{aligned}$$

Y คือ คะแนนความคิดละเอียดลออ

$$\begin{aligned}
 Y &= 372 \\
 (\sum Y^2) &= 2,782 \\
 N &= 60
 \end{aligned}$$

แทนค่าลงในสูตร

$$\begin{aligned}
 r_{xy} &= \frac{60 \times 6,008 - 849 \times 372}{\sqrt{[60 \times 13,951 - (849)^2] [60 \times 2,782 - (372)^2]}} \\
 &= \frac{44,652}{\sqrt{116,259 \times 28,536}} \\
 &= \frac{44,652}{57,598.3231} \\
 &= 0.775
 \end{aligned}$$

1.3 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดริเริ่มกับความคิดละเอียดลออ

X คือ คะแนนความคิดริเริ่ม

$$\begin{aligned}
 X &= 580 \\
 (\sum X^2) &= 6,844 \\
 \sum XY &= 4,159
 \end{aligned}$$

Y คือ คะแนนความคิดละเอียดลออ

$$\begin{aligned}
 \sum Y &= 372 \\
 (\sum Y^2) &= 2,782 \\
 N &= 60
 \end{aligned}$$

$$r_{xy} = \frac{60 \times 4,159 - 580 \times 372}{\sqrt{[60 \times 6,844 - (580)^2] [60 \times 2,782 - (372)^2]}}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{33,780}{74,240 \times 28,536} \\
 &= \frac{33,780}{46,027.3032} \\
 &= 0.734
 \end{aligned}$$

2. ทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนก่อนการทดลอง

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2 โดยการทดสอบค่าที (t-test) จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{\sum X_1^2 + \sum X_2^2}{(N_1 + N_2) - 2} \cdot \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2}\right)}}$$

\bar{X}_1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดแต่ละด้าน (ความคิดคล่องแคล่ว
ความคิดริเริ่ม ความคิดละเอียดลออ) ของกลุ่มทดลองที่ 1

\bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดแต่ละด้านของกลุ่มทดลองที่ 2

N_1 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1

N_2 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2

ก. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดคล่องแคล่ว

$$\bar{X}_1 = 16 \qquad \bar{X}_2 = 16.333$$

$$\sum X_1^2 = 4,320 \qquad \sum X_2^2 = 4,503$$

$$N_1 = 15 \qquad N_2 = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$t = \frac{16 - 16.333}{\sqrt{\frac{4320 + 4503}{(15+15)-2} \times \left(\frac{1}{15} + \frac{1}{15}\right)}}$$

$$= \frac{-0.333}{6.482}$$

$$= -0.051$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df(15+15-2) = 28$ t มีค่า 2.048 ค่า t ที่คำนวณได้ $-0.051 < 2.048$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดคล่องแคล่วของการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดริเริ่ม

$$\bar{X}_1 = 11.067 \qquad \bar{X}_2 = 11.467$$

$$\sum X_1^2 = 2,174 \qquad \sum X_2^2 = 2,322$$

$$N_1 = 15 \qquad N_2 = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{11.067 - 11.467}{\sqrt{\frac{2174 + 2322}{(15+15)-2} \times \left(\frac{1}{15} + \frac{1}{15}\right)}} \\
 &= \frac{-0.400}{4.6270} \\
 &= -0.086
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df(15+15-2) = 28 t มีค่า 2.048 ค่า t ที่คำนวณได้ -0.086 < 2.048 ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดริเริ่มของการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ ก่อนการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ค. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดละเอียดลออ

$$\begin{array}{ll}
 \bar{x}_1 = 7.200 & \bar{x}_2 = 7.533 \\
 \sum x_1^2 = 864 & \sum x_2^2 = 987 \\
 N_1 = 15 & N_2 = 15
 \end{array}$$

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{7.200 - 7.533}{\sqrt{\frac{864 + 987}{(15+15)-2} \times \left(\frac{1}{15} + \frac{1}{15}\right)}} \\
 &= \frac{-0.333}{2.9689} \\
 &= -0.112
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df(15+15-2) = 28 t มีค่า 2.048 ค่า t ที่คำนวณได้ -0.112 < 2.048 ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดละเอียดลออ ของการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนหลังการทดลอง

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบ
ทั้ง 3 ด้าน หลังการทดลองของทั้ง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

D = ผลต่างของคะแนนหลังการทดลองของความคิดแต่ละด้าน (ความคิด
คล่องแคล่ว ความคิดริเริ่ม ความคิดละเอียดลออ) ของกลุ่มทดลอง
ที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2

D² = ผลรวมของผลต่างยกกำลังสองของคะแนนความคิดแต่ละด้านหลังการ
ทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

ก. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดคล่องแคล่ว

$$\sum D = 2 \qquad \sum D^2 = 902$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$\begin{aligned} H_0: \mu_1 &= \mu_2 \\ &= \frac{2}{\sqrt{\frac{15 \times 902 - (2)^2}{15-1}}} \\ &= \frac{2}{31.07709} \\ &= 0.064 \end{aligned}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df(N-1) = 14 มีค่า 2.145 ค่าที่คำนวณได้ 0.064 < 2.145
ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดคล่องแคล่วของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.05 แสดงว่า การเล่านิทานทั้ง 2 รูปแบบ ส่งผลต่อความคิดคล่องแคล่วไม่แตกต่างกัน

ข. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดริเริ่ม

$$\sum D = 2 \quad \sum D^2 = 488$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$t = \frac{2}{\sqrt{\frac{15 \times 488 - (2)^2}{15-1}}}$$

$$= \frac{2}{22.85982}$$

$$= 0.087$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df(N-1) = 14 มีค่า 2.145 ค่าที่คำนวณได้ 0.087 < 2.145

ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดริเริ่มของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า การเล่านิทานทั้ง 2 รูปแบบส่งผลต่อความคิดริเริ่มไม่แตกต่างกัน

ค. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดละเอียดลออ

$$\sum D = 6 \quad \sum D^2 = 152$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$t = \frac{6}{\sqrt{\frac{15 \times 152 - (6)^2}{15-2}}}$$

$$= \frac{6}{12.66039}$$

$$= 0.474$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df(N-1) = 14 มีค่า 2.145 ค่าที่คำนวณได้ 0.474 < 2.145

ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดละเอียดลออของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า การเล่านิทานทั้ง 2 รูปแบบ ส่งผลต่อความคิดละเอียดลออไม่แตกต่างกัน

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

4.1 ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์
ตามองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มที่หึงนิทานด้วยการ์เล่า
โดยใช้หุ่่น โดยการทดสอบค่าที (t-test) จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

D = ผลต่างของคะแนนความคิดแต่ละด้าน (ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดริเริ่ม ความคิดละเอียดลออ) หลังการทดลองกับก่อนการทดลองของแต่ละกลุ่ม

D² = ผลรวมของผลต่างยกกำลังสองของคะแนนความคิดแต่ละด้าน หลังการทดลองกับก่อนการทดลอง

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

ก. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดคล่องแคล่ว

$$\sum D = 84 \qquad \sum D^2 = 1046$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : \mu_1 < \mu_2$$

$$\begin{aligned} t &= \frac{84}{\sqrt{\frac{15 \times 1046 - (84)^2}{15-1}}} \\ &= \frac{84}{\sqrt{\frac{15 \times 1046 - (84)^2}{15-1}}} \\ &= \frac{84}{24,834} \end{aligned}$$

$$= 3.382$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df(N-1) = 14$ t มีค่า 1.761 ค่าที่คำนวณได้ $3.382 > 1.761$
 ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดคล่องแคล่วของการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลอง
 และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการ
 ด้านความคิดคล่องแคล่วสูงขึ้น เมื่อได้ฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้หุ่น

ข. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดริเริ่ม

$$\begin{aligned} \sum D &= 54 & \sum D^2 &= 514 \\ N &= 15 \end{aligned}$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0: \mu_1 < \mu_2$$

$$\begin{aligned} t &= \frac{54}{\sqrt{\frac{15 \times 514 - (54)^2}{15-1}}} \\ &= \frac{54}{18.504825} \\ &= 2.918 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df(N-1) = 14$ t มีค่า 1.761 ค่าที่คำนวณได้ $2.918 > 1.761$
 ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดริเริ่มของการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลอง
 และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้าน
 ความคิดริเริ่มสูงขึ้น เมื่อได้ฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้หุ่น

ค. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดละเอียดลออ

$$\begin{aligned} \sum D &= 30 & \sum D^2 &= 130 \\ N &= 15 \end{aligned}$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0: \mu_1 < \mu_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{150}{\sqrt{\frac{15 \times 2340 - (150)^2}{15-1}}} \\
 &= \frac{30}{8.6602540} \\
 &= 3.464
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df(N-1) = 14$ t มีค่า 1.761 ค่าที่คำนวณได้ $3.464 > 1.761$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดละเอียดลออของการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านความคิดละเอียดลออสูงขึ้น เมื่อได้ฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้หุ่น

4.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบ 3 ด้านก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มที่ฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้รูปภาพ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

ก. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดคล้องแคล้ว

$$\begin{aligned}
 \sum D &= 81 & \sum D^2 &= 633 \\
 N &= 15
 \end{aligned}$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : \mu_1 < \mu_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{81}{\sqrt{\frac{15 \times 633 - (81)^2}{15-1}}} \\
 &= \frac{81}{14.477} \\
 &= 5.595
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df(N-1) = 14$ t มีค่า 1.761 ค่าที่คำนวณได้ $5.595 > 1.761$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดคล้องแคล้วของการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านความคิดคล้องแคล้วสูงขึ้น เมื่อได้ฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้รูปภาพ

ข. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดริเริ่ม

$$\sum D = 50 \quad \sum D^2 = 424$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : \mu_1 < \mu_2$$

$$t = \frac{50}{\sqrt{\frac{15 \times 424 - (50)^2}{15-1}}}$$

$$= \frac{50}{16.60464}$$

$$= 3.011$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df(N-1) = 14 t มีค่า 1.761 ค่าที่คำนวณได้

$3.011 > 1.761$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดริเริ่มของการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านความคิดริเริ่มสูงขึ้น เมื่อได้ฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้รูปภาพ

ค. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดละเอียดลออ

$$\sum D = 19 \quad \sum D^2 = 87$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : \mu_1 < \mu_2$$

$$= \frac{19}{\sqrt{\frac{15 \times 87 - (19)^2}{15-1}}}$$

$$= \frac{19}{8.2114902}$$

$$= 2.314$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df(N-1) = 14 t มีค่า 1.761 ค่าที่คำนวณได้

$2.314 > 1.761$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดละเอียดลออของการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านความคิดละเอียดลออสูงขึ้น เมื่อได้ฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้รูปภาพ

ตารางแสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านก่อนการทดลองและ
หลังการทดลองของกลุ่มที่หึงนิทานด้วยการ์ตูนโดยใช้หุ่น

นัก เรียนคนที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	ความคิด คล่อง แคล่ว	ความคิด ริเริ่ม	ความคิด ละเอียด ลออ	ความคิด คล่อง แคล่ว	ความคิด ริเริ่ม	ความคิด ละเอียด ลออ
1	28	20	9	26	16	11
2	27	20	8	25	18	11
3	20	17	11	27	15	10
4	21	13	8	23	15	12
5	16	14	10	23	17	12
6	18	12	9	14	10	9
7	14	11	9	19	14	9
8	15	9	8	21	17	9
9	13	7	8	22	16	9
10	13	9	6	27	19	7
11	13	9	4	15	10	6
12	12	7	7	15	12	7
13	12	8	3	33	19	9
14	11	5	5	19	11	7
15	7	5	3	15	11	10
รวม	240	166	108	324	220	138
เฉลี่ย	16	11.07	7.20	21.60	14.67	9.20
ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	5.86	4.90	2.48	5.13	3.17	1.86

ตารางแสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มที่หังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้รูปภาพ

นักเรียนคนที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	ความคิด คล่อง แคล่ว	ความคิด ริเริ่ม	ความคิด ละเอียด ลออ	ความคิด คล่อง แคล่ว	ความคิด ริเริ่ม	ความคิด ละเอียด ลออ
1	30	24	12	38	27	12
2	25	19	9	34	17	7
3	23	16	11	28	21	11
4	19	11	11	20	10	9
5	16	13	12	23	22	13
6	19	12	8	23	17	11
7	15	12	8	18	11	13
8	16	11	5	21	10	7
9	14	9	8	28	22	10
10	12	8	8	22	14	8
11	13	10	5	18	12	8
12	14	7	5	18	14	9
13	11	8	5	12	11	6
14	10	6	4	15	9	7
15	8	6	2	8	5	1
รวม	245	172	113	326	222	132
เฉลี่ย	16.33	11.47	7.53	21.73	14.80	8.80
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	5.98	5.00	3.11	7.89	6.06	3.12

แผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้หุ่น
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง แมลงวันหัวเขียวกับแมงโม่งใหญ่ (รศ. ลัดดา นิลละมณี ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 1 วันที่ 7 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.15 - 9.45 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเตา เหตุการณ์จากการดูการแสดงหุ่น ตอนหนึ่งของนิทานก่อน การฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิด คล่องแคล่วและความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิด ความคล่องแคล่วในการตั้งสมมติฐาน หลาก ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิด ได้อย่างรวดเร็วและมีปริมาณมาก</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>1. กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูเช็ดหุ่นตอนหนึ่งของนิทานคือ "ตอนที่ ค.ช. ตู๊ดตู๊ด เติบโตอยู่ใกล้ ๆ กองขยะ มีแมลงวันบินมาตอม เนื้อตัวของ ค.ช. ตู๊ดตู๊ด" <p>หลังจากเช็ดหุ่นแล้วครูถามเด็ก ๆ ว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็ก ๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้น - เด็ก ๆ คิดว่า เด็กชายคนนี้จะเป็นอย่างไรต่อไป 	<p>หุ่นชักแมลงวัน หัวเขียว 5 ตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - หุ่นมือ คช. ตู๊ดตู๊ด - แถงไม้จำลอง <p>1 จาน</p>	<p>1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการดูหุ่นประกอบการเล่น</p>	<p>2. กิจกรรมระหว่างเล่น</p> <p>- ครูเล่นโดยใช้นี้</p> <p>"สวัสดิ์ครับ ผมชื่อตุ๊ดตุ๋นอยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้ บริเวณหมู่บ้าน มีกองขยะ เกลลอนกลาด มองดูสกปรก และมีกลิ่นเหม็นไปทั่วเลยครับ"</p> <p>(เชิดหุ่น ด.ช.ตุ๊ดตุ๋น ชุดกับเด็ก ๆ มีฉากกองขยะ เกลลอนกลาด) และที่กองขยะนี้เอง มีตัวอะไรอย่างหนึ่ง มาดมขยะกันเป็นจำนวนมาก เด็ก ๆ ว่าเป็นตัวอะไรคะ คะ แม่ลงวันนั่นเอง</p>	<p>-หุ่นชัก แม่ลงวัน</p> <p>หัวเขี้ยว 5 ตัว</p> <p>-หุ่นมือ ดช.ตุ๊ดตุ๋น</p> <p>คุณแม่, คุณหมอ, คนในหมู่บ้าน</p> <p>-ฉากกองขยะ</p> <p>-แดงไม้ 1 จาน</p> <p>-เตียงนอน</p> <p>-แม่วางตัวหุ่น</p>	<p>2. เด็กสามารถคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากการดู</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>(เชิดหุ่นแมลงวันหลาย ๆ ตัวบินมาตอม กองขยะ)</p> <p>วันหนึ่ง เมื่อตุ๊กต้ออกจากโรงเรียน เดิน เข้าหมู่บ้าน บรรดาฝูงแมลงวันบินวนอยู่ทั่วบริเวณนั้น บางตัวก็บินมา โคนหน้าตาและมือของตุ๊กต้อ</p> <p>(เชิดหุ่นตุ๊กต้อเดินกลับ เข้าหมู่บ้าน ฝูงแมลงวันบินตอมกองขยะและ เนื้อตัวของตุ๊กต้อ)</p> <p>เมื่อตุ๊กต้อกลับบ้านก็รู้สึกทิวมาก ตุ๊กต้อเห็นมี แดงไม่จางในใจว่างอยู่บนโต๊ะอาหาร จึงนั่งเตรียมจะรับประทาน ทันใดนั้นเองฝูงแมลงวันที่กำลังตอมแดงไม่อยู่ก็ตกใจพากันบินหนีไป ตุ๊กต้อจึงนั่งรับประทานแดงไม่จนหมด</p> <p>(เชิดหุ่นแมลงวันตอมอาหารและบินหนี เมื่อตุ๊กต้อมานั่งและรับประทานแดงไม่)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>หลังจากนั้นไม่นาน "แม่ครับ ช่วยตัดด้วย ตัดปุ๊บตัดทิ้งเลย"</p> <p>"เป็นอะไรไปลูก โอ...ถ่ายอุจจาระ ไหลพุ่งออกมาเขียว แม่ต้องรีบพาลูกไปหาหมอแล้วละจ๊ะ"</p> <p>(เช็ดหน้าตัดูที่ทำปวดท้อง ร้องไห้เสียงดัง เรียกแม่ แม่ชูดกับตัดูแล้วอุ้มตัดูไปโรงพยาบาล)</p> <p>คุณแม่พาตัดูไปถึงโรงพยาบาล คุณหมอได้ทำการรักษาและช่วยชีวิตตัดูไว้ได้ทัน แต่ตัดูก็ต้องนอนพักอยู่ที่โรงพยาบาลหลายวัน</p> <p>(เช็ดหน้าคุณหมอดูแลและรักษาตัดู)</p> <p>คนในหมู่บ้านได้มาเยี่ยมตัดู และทุก ๆ คนก็ตั้งใจที่ตัดูหาย เจ็บ คุณหมอได้บอกกับคนใน</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออและความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคิดละเอียดลออในการคิดเพิ่มเติมในรายละเอียด</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>หมู่บ้านว่า บริเวณหมู่บ้านมีเด็กกองขยะ แมลงวัน จึงผูกตุ้มทำให้เกิดเชื้อโรคร้ายแรง เคราะห์ตัดที่หมอย้ายชีวิตไว้ได้ทัน</p> <p>(เชิดหุ่นตุ้มหมอยุติคนในหมู่บ้าน)</p> <p>3. <u>กิจกรรมหลังเล่นนิทาน</u></p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำไมในหมู่บ้านนี้จึงมีแมลงวันมาก - สมมติว่าแมลงวันพูดได้ เด็ก ๆ คิดว่ามันจะพูดอะไรกันในขณะที่ตอมกองขยะ - เด็ก ๆ คิดว่าจะมีวิธีการใดบ้างที่จะไม่ให้มีขยะเกลื่อนกลาดบนถนน <p>3.2 ครูให้เด็กผลัดกันเลือกหุ่น 1-2 ตัว แล้วสลับกันออกมาเชิดเล่าเรื่องหรือคิดคำพูด</p>	<p>-หุ่นชัก แมลงวัน</p> <p>ตัวเขียว 5 ตัว</p>	<p>3. เด็กสามารถตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>4. เด็กสามารถคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดได้</p> <p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกใหม่</p> <p>4. เพื่อให้เด็ก ๆ ได้ฝึกฝนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออ และความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและบทกวีพูด ได้ตอบของตัวละครจากหุ่น ได้ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>ได้ต่อกันให้แปลกแตกต่างจากครู</p>	<p>-หุ่นมือ ดช. ศุภชัย, คุณแม่, คุณหมอ, คนในหมู่บ้าน 5 คน</p>	<p>6. เด็กสามารถเชิดหุ่นประกอบการเล่าเรื่องได้</p>	

แผนการ เล่ามีทาน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ทุน
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 เรื่อง ตาอินกับตานา (ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง)

ครั้งที่ 2 วันที่ 9 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.45 - 10.15 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่ามีทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเขา เหตุการณ์จากการดูการแสดงของหุ่น ตอนหนึ่งของนิทานก่อนการฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิด คล่องแคล่วและความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่อง แคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิด ได้อย่างรวดเร็ว และมีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่ม เติมในรายละเอียดจากสิ่งเร้าที่ กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุก สนานเพลิดเพลินจากการดูหุ่นประกอบ การเล่ามีทาน</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการเล่ามีทาน</p> <p>1. <u>กิจกรรมเริ่มต้นเล่ามีทาน</u> - ครูเซ็ดหุ่นตอนหนึ่งของนิทานคือ "ตอนที่ ตาอินกับตานา ยืนเถียงกัน และตาอยู่เดินมาเห็น ไกล ๆ" หลังจากนั้น ครูถามเด็ก ๆ ว่า - ทำไมชายสองคนนี้จึงยืนเถียงกัน - เด็ก ๆ ลองเดาเดาว่าต่อไปจะมีอะไร เกิดขึ้น</p> <p>2. <u>กิจกรรมระหว่างเล่ามีทาน</u> - ครูเล่ามีทานโดยใช้หุ่น ดังนี้</p>	<p>สื่อ</p> <p>- หุ่นมือตาอิน, ตานา, ตาอยู่ - แผ่นวางตัวหุ่น</p>	<p>ประเมินผล</p> <p>1. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในราย ละเอียด จากการดู การแสดงของหุ่นได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>ดาอีนกับตามา เป็นเพื่อนรักกัน ทุกวัน ทั้งสองคนจะพากันไปตกปลาตามแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ ที่มีปลาชุมทุกครั้งที่ตกปลาได้มา เขาจะแบ่งปลาแก่กันแล้วนำกลับไปบ้านคนละเท่า ๆ กัน</p> <p>(เชื่อกันดาอีนกับตามากำลังตกปลา แสดงท่าทางสนุกสนาน)</p> <p>อยู่มาวันหนึ่ง ดาอีนกับตามาไปตกปลาคู่ด้วยกัน ในวันนั้นทั้งวัน เขาได้ปลาเพียงตัวเดียว ตามาจึงบอกว่า "ไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร วันนี้จึงไม่ได้ปลาหลาย ๆ ตัวเหมือนทุกครั้งว ฝ้ายดาอีนจึงพูดขึ้นว่า "แต่ปลาที่ตกได้วันนี้ก็ตัวใหญ่ดี เรามาแบ่งปลาตัวนี้ไปคนละครึ่งตัวก็แล้วกัน"</p> <p>ตามาก็พูดว่า "ดาอีนพูดถูกต้องแล้ว"</p>	<p>สื่อ</p> <p>- เบ็ดตกปลา</p> <p>2 อัน</p> <p>- ปลาซึ่งแบ่งได้</p> <p>เป็น 3 ท่อน</p> <p>- มีดทาสติก</p> <p>- แม่น้ำวางหุ่น</p>		

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน</p> <p>ดังนั้น คานอจึงพูดต่อไปว่า "เอละ เมื่อเราก็จะแยกกลับบ้านกันแล้ว เราก้เอามีดมาตัดแบ่งเท่า ๆ กันเสียเลย" ตามาก็พูดขึ้นว่า "เมื่อแบ่งปลาออกเป็นสองท่อน ฉันขอเอาร้างหัวปลา นะ" คานอก็พูดว่า "แต่ฉันก็ไม่ขอยกินทางหางปลา ฉันขอเอาร้างหัวปลาก็แล้วกัน" คานาจึงพูดขึ้นว่า "เอะ ก็ฉันพูดก่อนว่าฉันขอเอาร้างหัวปลา ฉันต้องได้ทางหัวปลาสี" ตามาก็พูดว่า "ฉันจะไม่เอาร้างทางปลา แต่ฉันจะเอาร้างหัวปลา"</p> <p>คานอกับคานาเถียงกันอยู่อย่างนี้โดยไม่รู้จักจบสิ้น ขณะนั้นคานออยู่เดิมมาพอดี ได้ยินคานอกับคานาเถียงกันเสียงดังและรุนแรง ก็เดินเข้าไปแกงถึงถาม แล้วพูดว่า "ฉันจะเป็นกรรมการตัดสินให้</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>จะเอาไหม เมื่อฉันตัดสินใจแล้วต้อง เชื้อเพลิงมันนะ"</p> <p>คาอินกับตามากก็ตอบว่า "ตกลงเรายอมรับค่า</p> <p>ตัดสินใจของท่าน ดีแล้วช่วยด้วยเถิด"</p> <p>(เชื้อหินคาอินกับตามาน้ำเย็น เย็นกัน คาออยู่</p> <p>เดินมาเห็นไกล ๆ)</p> <p>เมื่อทั้งสองยินยอมตามสัญญาแล้ว คาออยู่กับ</p> <p>เอามีที่ถือติดตัวมานั้น ตัดหัวปลาออกส่วนหนึ่ง</p> <p>และตัดหางปลาออกอีกส่วนหนึ่ง แล้วพูดว่า "เอา</p> <p>ละ มีทั้งหัวปลาและหางปลาแล้ว คาอินกับตามานา</p> <p>เลือกไปได้คนละชิ้น ส่วนตรงกลางนี่ฉัน เป็น</p> <p>กรรมการจึงต้องได้ส่วนนี้ไป"</p> <p>(เชื้อหินคาออยู่ตัดปลาออกเป็นสามท่อนและ</p> <p>หยิบท่อนกลางไป คาอินกับตามาน้ำเย็นลงหน้ากัน)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออและความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและบทคำพูดได้ตอบของตัวละครจากหุ่นได้ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>3. กิจกรรมหลังเล่านิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าตัวหนูกับเพื่อนไปช่วยกันตกปลา และได้มา 1 ตัว หนูจะทำอย่างไร - ให้เด็กช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง <p>3.2 ครูให้เด็กผลัดกันเลือกหุ่น 1-2 ตัว แล้วสลับกันออกมามีบทบาทหรือคิดคำพูดโต้ตอบกันให้แปลกแตกต่างจากที่ครูเล่า</p>	<p>- หุ่นมีตาอิน, ตานาตาอยู่</p> <p>- มีดพล่าสดัก</p> <p>- ปลาซึ่งแบ่งได้ 3 ทอน</p> <p>- เบ็ดตกปลา 2 อัน</p>	<p>3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>4. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>5. เด็กสามารถเขียนหุ่นประกอบการเล่าเรื่องได้</p>	

แผนการ เล่านิทาน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้หุ่น
 ช้อนขนาดปีที่ 2 นิทานเรื่อง ใหญ่กับใจ (จวีวรรณ อุทากันันท์ ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 3 วันที่ 14 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.45 - 10.15 น

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเตา เหตุการณ์จากการดูการแสดงของหุ่นตอน หนึ่งของนิทานก่อนการฟังเรื่อง เป็น การส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดคล่องแคล แคล้วและความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่อง แคล้วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและ มีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติม ในรายละเอียดจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินจากการดูหุ่นประกอบการเล่า นิทาน</p>	<p>1. <u>กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</u> - ครูเซ็ดหุ่นตอนหนึ่งของนิทานคือ "ตอนที่ใจกัดครองเท้า และใหญ่ยื่นพูดกับใจ โดย คุณแม่ยืนอยู่ใกล้ ๆ แสดงท่าทางไม่พอใจ" หลัง จากนั้น ครูถามเด็ก ๆ ว่า - เด็ก ๆ คิดว่าเด็กผู้ชายจะพูด อะไรกับหมา - เรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป</p> <p>2. <u>กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</u> - ครูเล่านิทานโดยใช้หุ่น ดังนี้</p>	<p>-หุ่นงู เข้าหมา -หุ่นมือเด็กชาย, คุณแม่ -รองเท้า -แบ๊ววางตัวหุ่น</p>	<p>1. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล้ว 2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในรายละเอียด จากจากการดูการ แสดงของหุ่นได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>ใหญ่มาหม่าที่นำรักตัวหนึ่งชื่อว่า "ใจ" ใหญ่ กับ ใจ รักกันมาก เวลาใหญ่ไปโรงเรียน ใจจะเข้ามาทยอกล่อ และใหญ่ก็มักจะพูดว่า "ใจฉันไปละนะ อย่างงั้น อย่าเที่ยวกั๊ดเข้าของอีกนะ" ใหญ่กลับจากโรงเรียน ใจวิ่งเข้ามาหา "ใจฉันกลับมาแล้ว วันนี้ซนใหม่จ๊ะ" ใจแสดงความดีใจโดยกระโดดโลดเต้น</p> <p>(เชิดหุ่นใหญ่และใจเล่นกัน)</p> <p>ใจชอบกั๊ดรองเท้า ทำลายรองเท้าเสมอ ซึ่งเป็นนิสัยของใจ ใหญ่มักจะพูดเสมอว่า "ใจเจ้าอย่ากั๊ดรองเท้าอีกนะ เคียวพ่อกับแม่จะโกรธ" แต่พอใหญ่ไม่อยู่ ใจก็กระทำ เช่นเดิมทำให้แม่ไม่พอใจใจเท่าไรนัก</p> <p>(เชิดหุ่นใจกั๊ดรองเท้า และใหญ่ยืนพูดกับใจ โดยคุณแม่นั่งอยู่ใกล้ ๆ แสดงท่าทางไม่พอใจ)</p>	<p>สื่อ</p> <p>- รองเท้า</p> <p>- แม่ในวางตัวหุ่น</p>		

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน</p> <p>วันหนึ่ง ใหญ่ไปโรงเรียนตามปกติ คุณป้าของใหญ่มาเยี่ยมและขอใจไปเลี้ยง เป็นเพื่อนทานที่บ้าน แม่ของใหญ่ยกให้ แต่พูดว่า "กลัวว่าคุณป้าจะร้องไห้เท่านั้น"</p> <p>(เช็ดหุ่นคุณป้าที่บ้าน ลูบตัวใจ และคุยกับคุณแม่)</p> <p>เมื่อใหญ่กลับจากโรงเรียนไม่พบใจและความจริงก็เสียใจ ไม่ยอมรับประทานข้าวและไม่ยอมไปโรงเรียน "ใจ ฉันคิดถึงใจมากปานนี้ จะเป็นอย่างไรบ้างก็ไม่รู้" ส่วนใจก็เช่นกัน ใจเสียใจมากที่จากใหญ่ไป "โอ นี่เป็นเพราะฉันไม่คิดแต่ ๆ ถึงต้องมาอยู่ที่บ้านป้า" ใจเหงาไม่ชน ไม่ว่าเรื่องอย่างเคย และไม่ยอมกินข้าว</p> <p>(เช็ดหุ่นใหญ่และใจ แสดงท่าทาง เสียใจ และต่างฝ่ายต่างคิดถึงกัน)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์</p> <p>ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>นำเสนอเรื่องราวที่เห็นใจเหงา ไม่ยอมกินอาหาร บ้าพูดว่า "ใจ คิดถึงบ้านไหมล่ะ" เดี่ยวบ้างจะหาไปส่ง" ใจแสดงความคิดใจ บ้ามาบ้านใหญ่พร้อมใจ "ใหญ่ บ้าเอาใจมากินแล้ว" ใหญ่และใจดีใจมาก "ใจ ฉันดีใจมากที่ใจกลับมา ต่อไปนี่ใจอย่าชนอีกนะ" ใจแสดงความเข้าใจ และจากนั้นใจก็กลับใจ ใจวิ่งไปคาบรองเท้ามาให้ใหญ่ "ขอบใจใจมากนะ" ใหญ่พูดพร้อมกับตบหัวใจเบา ๆ ด้วยความรักมัน</p> <p>(เชิดหุ่นคนป่าจูใจมากินที่บ้าน ใหญ่และใจ แสดงความคิดใจต่อกัน)</p> <p>3. กิจกรรมหลังเล่นนิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p>		<p>3. เด็กสามารถ</p> <p>คิดคำพูดของตัวเองละคร</p> <p>ได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3.1 เพื่อให้เด็กได้ฝึกความคิดละเอียดลออโดยการคิดค่าชุดของตัวเลข</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาค่าคอมโพสิทีฟมากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออ และความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและบทคำพูดโต้ตอบของตัวละครจากหุ่นได้ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าใจพูดได้ เด็ก ๆ คิดว่าใจจะพูดอะไรที่ใหญ่เมื่อคุณมีพาใจกลับมามีบ้าน - สมมุติว่าหมาที่เด็ก ๆ เสี่ยงไว้ขอมกตสิ่งของต่าง ๆ เด็ก ๆ จะมีวิธีการฝึกอย่างไร - ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง <p>3.2 ครูให้เด็กจับคู่กันและเลือกหุ่น 1-2 ตัว แล้วออกมาเซตเล่าเรื่อง หรือคิดคำพูดโต้ตอบกันให้แปลกแตกต่างจากที่ครูเล่า</p>	<p>สื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หุ่นจุก เท้าหมา - หุ่นมือ เด็กชาย, คุณแม่, คุณม่า - ร่องเท้า 	<p>ประเมินผล</p> <p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>6. เด็กสามารถเซตหุ่นประกอบการเล่าเรื่องได้</p>	

แผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ทุน

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง เด็กหลงทาง (ลำจวน ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 4 วันที่ 16 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.15 - 9.45 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิด ตัด เหตุการณ์จากการดูการแสดงของหุ่น ตอนหนึ่งของนิทานก่อนการฟังทั้ง เรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิด คล่องแคล่ว และความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่อง แคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและ มีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่ม เติมในรายละเอียดจากสิ่งเร้าที่กำหนด ให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุก สนานเพลิดเพลินจากการดูหุ่นประกอบ</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>1. <u>กิจกรรมเริ่มต้น</u> เล่านิทาน - ครู เชิญหุ่นตอนหนึ่งของนิทานคือ "ตอนที่เด็กชายและ เด็กหญิงนั่งพักที่ม้าหินและคุย กัน" หลังจากเชิญหุ่นแล้ว ครูถามเด็ก ๆ ว่า - ทำไมเด็กสองคนนี้จึงมานั่งที่ ม้าหิน - เด็ก ๆ คิดว่าเด็กสองคนนี้น่าสง ดยอะไรกัน</p> <p>2. <u>กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</u> - ครู เล่านิทานโดยใช้หุ่น ดังนี้</p>	<p>สื่อ</p> <p>- หุ่นมือเด็กชาย, เด็กหญิง, ตำรวจ</p>	<p>ประเมินผล</p> <p>1. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในรายละเอียด จากการดูการแสดงของหุ่นได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน</p> <p>นิต เป็นพี่ชายอายุ 6 ขวบ น้องเป็นเด็กหญิงชื่อน้อยอายุ 4 ขวบ เด็กทั้งสองน่ารักมาก</p> <p>เย็นวันหนึ่ง นิตและน้อยพากันไปเดินเล่นใกล้จากบ้านมาก เด็กทั้งสองจึงหลงทางและกลับมาบ้านไม่ถูก "น้อยเคยเห็นบ้านสีเขียวหลังใหญ่ไหมจ๊ะ" นิตถาม เขาหยุดเดินและมองไปรอบ ๆ "พี่ไม่เคยเห็นที่นี้มาก่อน บ้านและต้นไม้แปลก ๆ เหล่านี้"</p> <p>"น้อยก็ไม่เคยเห็น ไม่เคยเห็นบ้านสีเขียวนั้นด้วยค่ะ" น้อยตอบ</p> <p>"เรารอดหลงทางแล้ว" นิตพูด "เราเดินไปทางนี้เถิด"</p> <p>น้อยร้องไห้เบา ๆ พูดว่า "น้อยอยากกลับบ้าน บ้าน" เด็กหญิงเล็ก ๆ สะอื้น "น้อยอยากกลับบ้าน บ้าน ไปหาคุณแม่เดี๋ยวนี้ค่ะ"</p>	<p>คุณพ่อ, คุณแม่</p> <p>-ฉากบ้าน</p> <p>-แม่น้ำวางตัวหุ่น</p>		

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>"อย่าร้องไห้" นิดตอย "เราเดินไปทางโน้นกันเถิด"</p> <p>(เชิดหุ่นเด็กชายและเด็กหญิงเดินเล่นและพูดคุยกัน)</p> <p>เด็ก ๆ เดินเสียวไปสักหน่อยก็พบที่ว่างเล็ก ๆ ทางด้านขวามือนั้นมีม้านั่ง ในบริเวณนั้นร่วมรับเพราะมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นอยู่</p> <p>"เราเข้าไปนั่งพักกันที่นั่นก่อนเถิดนะ"</p> <p>นิดตอย "แล้วพอหายเหนื่อย ก็จะถามคนแถวนี้ว่าทางไหนที่เป็นทางไปบ้านเราได้" เด็กทั้งสองเดินไปนั่งที่ม้านั่ง นกสีแปลกตัวหนึ่งบินออกมาจากพุ่มไม้ขึ้นไปเกาะที่กิ่งจามจุรี "พี่ว่านี่เป็นนกกินปลานะ เพราะมีกมันเป็นสีน้ำเงินเหมือนนกกินปลาที่เราเห็นที่ริมแม่น้ำ เมื่อคราวเราไปอยู่บ้านคุณยายที่ฝั่งธน"</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการ เล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการ เล่านิทาน</p> <p>"น้อยไม่รู้จัก น้อยจ่านกกินปลาที่บ้านคุณยาย ไม่ได้คะ" น้อยตอบ แล้วเข้หน้าตา "น้อยจะไม่ ร้องให้อีกแล้ว เพราะถ้ากลับบ้านไม่ได้ นกตัวนี้ คงช่วยเรา เหมือนนกในนิทาน"</p> <p>"ที่ไม่เชื่อว่านกจะช่วยเราได้เพราะนก ตัวนี้ไม่ใช่นกวิเศษอย่างในนิทาน" นิดพูด</p> <p>"แต่เราคงจะกลับบ้านได้หรอกนะจะ ที่จะ ไปตามตำรวจคนนั้นว่าเราจะไปบ้านได้อย่างไร" (เช็ดหุ่น เด็กชายและ เด็กหญิงนั่งพักที่ม้าหิน และพูดคุยกัน)</p> <p>เด็กทั้งสอง เดินไปหาตำรวจ "คุณตำรวจ ครับ ผมจำทางไปบ้านไม่ได้ครับ" นิดพูด</p> <p>"หนูหลงทางหรือครับ" ตำรวจถาม "ครับ ผมกับ น้องหลงทาง" นิดตอบ "หนูอยู่ที่ไหนครับ"</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>"อยู่บ้านเลขที่ 8 ถนนสุขุวิทชัยคะ" น้อยตอบ</p> <p>"หนูชื่อน้อยและพี่ของหนูชื่อนิตคะ นามสกุล วรวัช"</p> <p>"ดีมาก" คำรวจพูด "มากับผม ผมจะพาหนู ไปส่งบ้าน" คำรวจพาเด็ก ๆ มาที่สถานีตำรวจ ก่อนเพื่อลงแจ้งความตามระเบียบ นายตำรวจ เวนถามชื่อและที่อยู่ของน้อยและนิต "ชื่อน้อย และนิต วรวัช ครับ" นิตตอบ "บ้านอยู่เลขที่ 8 ถนนสุขุวิทชัย" "และหนูหลงทางคะ" น้อยตอบ "พี่นิตก็หลงทางด้วย" แล้วตำรวจที่เด็ก ๆ พบ นั้น ก็พาน้อยและนิตไปส่งที่บ้าน</p> <p>(เชิดหุ่น เด็กชายและเด็กหญิงยืนพูดกับ คำรวจ)</p> <p>เมื่อเด็กทั้งสองมาถึงบ้าน ก็พาตำรวจไปพบ คุณพ่อและคุณแม่ ท่านและเด็ก ๆ ได้ขอบคุณ</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กได้ฝึกความคิดละเอียดลออจากการฟังนิทาน</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกัน</p>	<p>สำรวจ คุณพ่อคุณแม่และนิทาน "ที่หลังหนูอย่าไปไกล ๆ จากบ้านอีกนะจ๊ะ" (เช็ดหุ่นตัวจระจก เด็กชายและเด็กหญิงไปบ้านพบคุณพ่อและคุณแม่)</p> <p>3. กิจกรรมหลังเล่นนิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำไมนิทานจึงไม่เชื่อว่านกจะพาเขาทั้งสองกลับบ้านได้ - สมมติถ้าเด็ก ๆ ไปเที่ยวแล้วพลัดหลงกับผู้ใหญ่ จะทำอย่างไร - ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง 		<p>3. เด็กสามารถคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดได้</p> <p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิด คล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออ และ ความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและ บทคำพูดโต้ตอบของตัวละครจากหุ่นได้ ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>3.2 ครูให้เด็กจับคู่กันและ เลือกรุ่น 1-2 ตัว แล้วออกมา เขัดเล่า เรื่องหรือคิดคำพูด โต้ตอบกันให้แปลกแตกต่างจากที่ครูเล่า</p>	<p>-หุ่นมือ เด็กชาย, เด็กหญิง, ตำรวจ คุณพ่อ, คุณแม่</p>	<p>6. เด็กสามารถ เขัดหุ่นประกอบภา เล่าเรื่องได้</p>	

แผนการ เล่านิทานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้หุ่น
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง เมื่อคุณปู่หายไป (อ.สมิทวงศ์ ผู้แปลและเรียบเรียง)

ครั้งที่ 5 วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.15 - 9.45 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประะเมินผล	หมายเหตุ
1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเดา เหตุการณ์จากการดูการแสดงของหุ่น ตอนหนึ่งของนิทานก่อนการฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิด คล่องแคล่วและความคิดละเอียดลออ 1.1 ส่งเสริมความคิดคล่อง แคล้วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและ มีปริมาณมาก 1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่ม เติมใบรายละเอียดจากสิ่ง เว้าที่กำหนดให้ 2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินจากการดูหุ่นประกอบการเล่า นิทาน	1. <u>กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</u> - ครู เชิญหุ่นตอนหนึ่งของนิทานคือ "ตอนที่คุณปู่ตกหาย เสียในกรง โดยการลูบทัวซึ่ง กรงด้านข้างมีเสือคาบอยู่ใกล้ ๆ" หลังจากนั้น ครูถามเด็ก ๆ ว่า - ทำไมผู้ช่วยคนนี้จึงกล้าลูบทัวเสือ - เด็ก ๆ ลองเดาเดาซิคะว่าต่อไป เรื่องจะเป็นอย่างไร	- หุ่นมือคุณปู่, เสือลาย, เสือดาว -กรง -หุ่นมือเสือลาย, คุณปู่, เสือดาว, คนเลี้ยงสัตว์	1. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว 2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากกรงดูการ แสดงของหุ่นได้	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการ เล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>มีลูกเสือตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในป่า คุณปู่ไปพบเข้าในขณะที่ออกเดินทางไปกับคณะ ละครสัตว์ จึงได้นำมาเลี้ยง คุณย่าได้ตั้งชื่อมัน ว่า "ทิมโมตี้" (เชิดหุ่นลูกเสือเค้นอยู่ในป่า คุณปู่มาพบ แล้วอุ้มกลับไปบ้าน) ทองนึ่ง เลนในบ้านของคุณปู่เป็นสถานที่ที่ ทิมโมตี้ชอบมากที่สุด มันจะนอนบนเก้าอี้ยาวอย่าง สบาย การเล่นที่เจ้าเสือน้อยชอบคือ การล่า เทยื่อ ซึ่งมันมักจะชอบไล่ตามคนที่มาเล่นด้วย เมื่อกิมโมตี้มีอายุได้ 6 เดือน มันแสดงท่าทางว่า มันต้องการล่าเหยื่ออย่างจริงจัง จนคุณปู่ต้อง จับมันล่ามโซ่ไว้บ่อย ๆ คุณปู่จึงตกลงใจว่าจะส่ง ทิมโมตี้ไปไว้ที่สวนสัตว์ ซึ่งสวนสัตว์ก็อยู่ไกลจาก บ้านคุณปู่มาก หลังจากที่คุณปู่ได้นำทิมโมตี้ไปให้ที่</p>	<p>-กรง -แบ่นวางหัวหุ่น</p>		

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ที่สวนสัตว์แล้ว คุณปู่ก็ไม่ได้ไปเยี่ยมทิมโมตี้เลย ตลอดระยะเวลา 6 เดือน (เชื่อกันว่าทิมโมตี้แสดงท่าล่าเหยื่อและคุณปู่จับมันล่ามโซ่)</p> <p>วันหนึ่งคุณปู่ไปเยี่ยมญาติใกล้ ๆ สวนสัตว์ จึงคิดที่จะไปเยี่ยมทิมโมตี้ เมื่อคุณปู่ไปถึงสวนสัตว์ได้ตรงไปที่กรงของทิมโมตี้ทันที คุณปู่เห็น เลื่อที่ท่านเคยเลี้ยงไว้หมอบอยู่ที่มุมกรงเวลานี้ มันโตเต็มที่ ขนลาย ๆ เป็นมันปลาย " เป็นใจ บ้างละ เจ้าทิมโมตี้เพื่อนยาก" คุณปู่พักททาย คุณปู่เป็นขามั่วเดียว ๆ และเอาแขนลอดซี่กรม เลื่อเดินเข้ามาใกล้ มันยอมให้ท่านโอบหัวมันไว้ ด้วยแขนทั้งสองข้าง คุณปู่เอามือลูบค้ำหน้าผาก เลื่อใหญ่และเกาหูให้มัน ทุก ๆ ครั้งทีเลื่อคำราม</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>คุณปู่ก็เอามือตบปากมัน...วิธีนี้เป็นวิธีที่คุณปู่ใช้ปราบเจ้าทมิฬโมเต้ให้อยู่เงียบ ๆ เมื่อครั้งที่มันอยู่ที่บ้านคุณปู่</p> <p>เสือแสนร์ู เลี้ยมือคุณปู่ มันแสดงอาการตื่นกลัวและกระโดดออกห่าง เมื่อเสือดาวในกรงถัดไปส่งเสียงคำรามมาที่มัน แต่เมื่อคุณปู่ไล่เสือดาวออกห่างแล้วมันก็กลับมามีเลี้ยมือคุณปู่อีก</p> <p>สักครู่นี้เอง เสือดาวก็วิ่งมาที่ซีกรงและทมิฬโมเต้ก็ถอยออกไปที่มุมกรงของมันอีก</p> <p>(เซี่ยตุนคุณปู่เดินเข้าไปในสวนสัตว์ที่กรงของเสือ ขูดขูดขี้มเสือดาวและโอบกอด สุนัขล่าหน้าผาก เสือดาวในกรงถัดไปคำราม เสือดาวถอยหนี)</p> <p>ขณะที่คุณปู่ลูบคลำ เสือและเอามือตบหัวมัน เล่นสักครูใหญ่ ๆ ท่านเห็นคนเลี้ยงสัตว์เผ่าดู</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการ เล่ามีทาน	สื่อ	ประ เนิมผล	หมาย เหตุ
	<p>ท่านอย่างตกใจกลัว คุณปู่จำได้ว่าชายผู้นั้นเป็นชายคนเดียวกับคนที่ท่านนำเสียมามอบให้เมื่อ 6 เดือนก่อน "คุณคงจำผมได้นะครับ" คุณปู่พูด "ทำไมคุณไม่เอาพิมพ์โมดีไปขังไว้ทาง ๆ จากกรงเสือดาวตัวนี้ มันกลัวเสือดาวคำราม"</p> <p>"แต่...ท่านครับ..." คนเสียงลึกลับพูดตะกุกตะกัก "เสือดาวนี้ไม่ใช่เจ้าพิมพ์โมดีของท่านหรอกนะครับ" "ฉันรู้แล้ว...ว่าเวลานี้มันไม่ใช่ของฉัน" คุณปู่พูดอย่างเคืองน้อย ๆ "แต่อย่างน้อยที่สุด...คุณก็ควรจะมีปฏิบัติตามที่ฉันแนะนำ"</p> <p>"ผมจำเสือดาวที่ท่านนำมาให้ได้ทีนะครับ" คนเสียงลึกลับตอบ "เสือดาวนั้นตายแล้ว เมื่อสองเดือนก่อน"</p> <p>"ตายแล้ว" คุณปู่ร้อง "ครับ มันเป็นโรคปอดอักเสบตาย เสือดาวนี้เราเพิ่งจับได้ไม่กี่วันเอง" "เขา เมื่อเดือนที่แล้วนี่เอง มันดูร้ายมากครับ"</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการ เล่าเนื้อหา	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์</p> <p>ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิด</p> <p>คล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กได้ฝึกความคิด</p> <p>ละเอียดลออจากการฟังนิทาน</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการ เล่าเนื้อหา</p> <p>(เข็ดหุ่นคุณปู่ลืมนคลำ เสื่อและพูดกับคน เลี้ยง</p> <p>สัตว์)</p> <p>เจ้าเสื่อรายยังคง เลี้ยงเขนคุณปู่อยู่เรื่อย ๆ</p> <p>ยิ่งเลี้ยงมันก็ยิ่งชอบออกขอมใจ คุณปู่ค่อย ๆ ซัก</p> <p>เขนออกจากรังเสื่ออย่างยากลำบาก ท่าน</p> <p>ก้มลง ใกล้เคียง พึมพำ เขา ๆ ว่า "ลา</p> <p>ก่อน เจ้าเพื่อนยาก" แล้วท่านก็รีบเดินออกไปจาก</p> <p>สวนสัตว์โดยเร็ว</p> <p>(เข็ดหุ่น เสื่อลาย เลี้ยงเขนคุณปู่และคุณปู่</p> <p>ค่อย ๆ ซักเขนออกจากรังเสื่อ แล้วเดินจากไป)</p> <p>3. <u>กิจกรรมหลังเล่านิทาน</u></p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิด</p> <p>- เด็ก ๆ คิดว่าคุณปู่จะกลับมาที่</p> <p>สวนสัตว์อีกหรือไม่ เพราะเหตุใด</p>		<p>3. เด็กสามารถ</p> <p>ตอบคำถามได้อย่างมี</p> <p>เหตุผล</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคิด คล่องแคล่ว ในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่ม ในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้ แปลกแตกต่างกันไป</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิด คล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออ และ ความคิดริเริ่ม ในการสร้างเรื่องราวและ บทคำพูดโต้ตอบของตัวละครจากหุ่นไม้ ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>- ถ้าเสียหลุดออกจากกรง แล้วเหยียดเด็ก ๆ ไปพบเข้า จะทำอย่างไร</p> <p>- ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง</p> <p>3.2 ให้เด็กเลือกหุ่น 1-2 ตัว แล้ว สลับกันออกมาเชิดเล่าเรื่องหรือคำพูดโต้ตอบกัน ให้แปลกแตกต่างจากที่ครูเล่า</p>	<p>- หุ่นมือเสียหลาย, คุณปู่, เสือดาว, คนเลี้ยงสัตว์</p> <p>- กรง</p>	<p>4. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถ คิดในสิ่งที่แปลกแยก ต่างกันได้</p> <p>6. เด็กสามารถ เชิดหุ่นประกอบการเล่า เล่าเรื่องได้</p>	

แผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ทุน
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง นายมีใจดีกับลาภคัญ (จวีรรณ อุหาภินันท์ ผู้แต่ง)
 ครั้งที่ 6 วันที่ 23 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.45 - 10.15 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดวิเคราะห์ การแสดงของหุ่น</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และ</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการดูหุ่นประกอบการเล่านิทาน</p>	<p>1. <u>กิจกรรมเริ่มต้น</u> เล่านิทาน</p> <p>- ครูเช็ดหุ่นตอนหนึ่งของนิทานคือ "ตอนที่มีคนเข้าป่า พบลาตัวหนึ่งยืนโซเซ ทำทางไม่สบาย" หลังจากนั้น ครูถามว่า - เด็ก ๆ คิดว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น</p> <p>2. <u>กิจกรรมระหว่าง</u> เล่านิทาน</p> <p>- ครู เล่านิทานโดยใช้หุ่น ดังนี้</p>	<p>-หุ่นมีอนามิ</p>	<p>1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากการดูการแสดงของหุ่นได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>เข้าวันหนึ่งอากาศปลอดโปร่ง นายมีเดินเข้าไปในป่า มาถึงโขดหินและต้นไม้ใหญ่ เห็นลาตัวหนึ่งยืนโซเซอยู่ท่าทางไม่สบาย จึงเกิดความสงสาร ได้เอาเสื้อคลุมตัวและให้อาหารแก่ลา ดูแลจนอาการหายเป็นปกติ แล้วลาก้เข้าป่าไป</p> <p>(เชิพุ่นนายมีเดินเข้าป่า พบลา ยืนโซเซ ทำทางไม่สบาย นายมีได้เอาเสื้อคลุมตัวให้และให้อาหารลา)</p> <p>อยู่มาวันหนึ่ง นายมีได้เดินทางไปยังหมู่บ้านแห่งหนึ่ง เพื่อซื้อของใช้ เมื่อซื้อของได้ครบตามที่ต้องการแล้วก็เดินทางกลับ ทนทางเต็มไปด้วยโขดหินคระปุ่มตะป่ำ เพ็ญระหว่างเดินนายมีเกิดสะดุดก้อนหินล้มลง ทำให้ขาเจ็บไม่สามารถเดินทางกลับได้ พอดีลาตัวที่นายมีเคยช่วยไว้</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดละเอียดลออโดยการฝึกให้เด็กคิดค่าพูดของตัวเอง</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>เดินผ่านมา จึง เดิน เข้า โหนานายมี (เชิดหุ่นนายมี เดินสะดุดก้อนหินล้มลง ลา เดินผ่านมาใกล้ ๆ)</p> <p>ลา ได้ ให้นายมีนั่งบนหลังและบรรทุกของกลับบ้าน นายมีดีใจมากที่ลา มีความกตัญญู ชูชีพ จึง เลี้ยงลาตัวนั้นไว้อย่างดี แล้วอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข</p> <p>(เชิดหุ่นนายมีนั่งบนหลัง ลา และมีของบรรทุกอยู่บนหลังลา)</p> <p>3. <u>กิจกรรมหลัง</u> เล่านิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <p>- ถ้าลาพูดได้ เด็ก ๆ คิดว่าลาจะพูดกับนายมีว่าอย่างไร</p>		<p>3. เด็กสามารถคิดค่าพูดของตัวเองได้</p> <p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการ เล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออ และความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและบทคำพูดโต้ตอบของตัวละครจากหุ่นได้ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการ เล่านิทาน</p> <p>- บ้านายมีหกล้มขาเจ็บ แต่ไม่เจอลาใจดี เด็ก ๆ คิดว่า นายมีจะทำอย่างไร</p> <p>3.2 ครูแบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม ให้เด็กคิดเล่า เรื่องหรือคำพูดโต้ตอบกันจากหุ่นที่กำหนดให้หลังจากนั้นผลัดกันออกมาแสดงให้เพื่อนดู</p>	<p>หุ่นมีอนามยมี</p> <p>หุ่นเชิดลา</p> <p>ก้อนหิน, ฝูงไล่ของ</p>	<p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>6. เด็กสามารถเขียนหุ่นประกอบการเล่นเรื่องได้</p>	

แผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้หุ่น
 ชี้นอนบาลีที่ 2 นิทานเรื่อง หุ่นต่อม เทียวเขาดิน (ฉวีวรรณ อุทากิพันธ์ ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 7 วันที่ 28 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.45 - 10.15 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเคา เหตุการณ์จากการดูการแสดงของหุ่น ตอนที่หนึ่งของนิทานก่อนการฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิด คล่องแคล่วและความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่องแคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและมีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการดูหุ่นประกอบการเล่า</p>	<p>1. <u>กิจกรรมเริ่มต้น</u> เล่านิทาน</p> <p>- ครูชี้หุ่นตอนหนึ่งของนิทานคือ "ตอนที่เด็กชายคุยกับคุณพ่อและคุณแม่" หลังจากนั้น ครูถามว่า - เด็ก ๆ คิดว่าเด็กชายคนนี้พูดอะไรกับคุณพ่อและคุณแม่</p> <p>2. <u>กิจกรรมระหว่าง</u> เล่านิทาน</p> <p>- ครู เล่านิทานโดยใช้หุ่น ดังนี้</p>	<p>- หุ่นมือ ค.ช. ต่อม คุณพ่อ, คุณแม่</p>	<p>1. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากการดูการแสดงของหุ่นได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการ เล่านิทาน	สื่อ	ประ เภ็นผล	หมายเหตุ
	<p>"วันนี้นำเสนารไปเที่ยวเขาคันทักว่า คุณพ่อ คุณแม่ครับ ต่อมขออนุญาตไปเที่ยวนะ ครับ" "จะ แต่อย่าชนไ้หมากนักนะลูก" (เชิดหุ่น เด็กชายคุยกับคุณพ่อและคุณ แม่) เมื่อไปถึง เขาคันทหรือสวนสัตว์ บริเวณของ ชายั้ตร มีเด็ก ๆ เข้าแถวซื้อกันมาก "ไอ้โฮ คนเยอะจัง ต้องรีบไปเข้าแถวซื้อบัตร ก่อนดีกว่า" หลังจากซื้อบัตร เรียบร้อยแล้ว หนูต่อมจึง เข้าไปเที่ยวบริเวณสวนสัตว์ หนูต่อม เห็นของวางขายมากมาย มีทั้งขนม ไอศกรีม "ของกินมากจังแฮะ ต้องซื้อสักหน่อย เออ... ซื้อไปให้ปลาอีกบ้างดีกว่า" (เชิดหุ่น เด็กชายต่อมยื่น เข้าแถวซื้อบัตร หน้าสวนสัตว์)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>หนูตอมแบ่งอาหารให้ปลา " เอ้า ฉันท้อ มาฝาก...อย่าแย่งกันนะ"</p> <p>(เชิดหุ่นเด็กชายตอมโยนอาหารให้ปลา)</p> <p>หลังจากที่ได้เที่ยวจนทั่วแล้ว หนูตอมรู้สึก เหนื่อยจึงนั่งพัก และซื้อไอศกรีมมารับประทาน " เอ้อ เหนื่อยจัง แต่สนุกดีแฮะ ฮีอม อร่อย ว่า ไม่ไอศกรีมกับเศษขยะพวกนี้จะไปทิ้งที่ไหนดีละ ถังขยะก็ไม่มี" หนูตอมเดินหาถังขยะอยู่ช้านาน "ไม่มีเลยแฮะ ไปตั้งไว้ที่ไหนหมดคนะ ถังขยะ เธออยู่ที่ไหนจ๊ะ</p> <p>(เชิดหุ่นเด็กชายตอมนั่งรับประทาน ไอศกรีม)</p> <p>"อ้อ อยู่นี่เอง มาแอบซ่อนอยู่ใต้ต้นไม้ เธอนี่ดีจัง ขอบกินแค่เศษขยะทำให้บ้านเมือง สะอาดด้วย ขอบใจมากนะ" " เย็นมากแล้ว</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ในด้านความคิดละเอียดอ่อน ความคิด คล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิด ความคิดละเอียดอ่อนโดยการศึกษาให้เด็ก คิดค่าพูดของตัวเอง</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่อง แคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่ม ในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิด ให้แปลกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิด คล่องแคล่ว ความคิดละเอียดอ่อน และ ความคิดริเริ่ม</p>	<p>ฉันทกลับก่อนละ (เช็ดหุ่นเด็กชายด้วยยีนพูดกับสังขยะ)</p> <p>3. กิจกรรมหลังเล่นบ้าน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <p>- ถ้าสังขยะพูดได้ เด็ก ๆ คิด ว่ามันจะพูดอะไรกับต่อม</p> <p>- เด็ก ๆ จะช่วยทำให้บ้านเมือง สะอาดได้อย่างไรบ้าง</p> <p>3.2 ครูแบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม ให้มา เลือกหุ่นแล้วผลัดกันเล่า เป็น เรื่องคุยกันเองใน กลุ่ม</p>	<p>- หุ่นมือ ค.ช. ต่อมต่างกันได้ คุณพ่อ, คุณแม่ เด็กชาย, เด็กหญิง, คนแก่, ปลา 2 ตัว - สังขยะ, ถ้วยไอศ กรีม, ไม้ตัก, ต้นไม้</p>	<p>3. เด็กสามารถ คิดค่าพูดของตัวเองละครได้</p> <p>4. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถ คิดในสิ่งที่แปลกแตกต่าง</p>	

แผนการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้นิทาน
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง เสียงเกือก (ภาคประติบ ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 8 วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.15-9.45 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเดา เหตุการณ์จากการดูการแสดงของหุ่น ตอนหนึ่งของนิทานก่อนการฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิด คล่องแคล่วและความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่องแคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและมีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการดูหุ่นประกอบการเล่านิทาน</p>	<p>1. กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</p> <p>- ครูเชิดหุ่นตอนหนึ่งของนิทานคือ "ตอนที่เด็กชายหงวดอยู่ใต้เตียง คุณย่าใส่เกือกสั้นอ่อนเดินผ่าน" หลังจากนั้น ครูถามเด็ก ๆ ว่า</p> <p>- ทำไมเด็กชายคนนี้จึงมุดอยู่ใต้เตียง</p> <p>2. กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</p> <p>-ครู เล่านิทานโดยใช้นิทาน ดังนี้</p>	<p>-หุ่นมือ ค.ช. พงาด, คุณย่า</p> <p>-หุ่นมือ ค.ช. พงาด คุณย่า, บ๊าสา, ลุงสี</p>	<p>1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากการดูการแสดงของหุ่นได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>แม่ของ เด็กชายพงาด เจ็บไปรักษาตัวอยู่ โรงพยาบาล พงาดจึงอยู่บ้านกับย่า ย่าทำขนม ขึ้นเป็นรูปแมว เป็นรูปหมา เป็นรูปตุ๊ก เป็นรูป ช้าง แล้วใส่ไว้ในกระป๋องที่พงาดจะหยิบไปกิน ได้ (เช็ดหน้าเด็กชายพงาดนั่ง เล่นอยู่หน้าบ้าน คุยย่า)</p> <p>พงาดตกลงใจจะเล่นสนุกสักอย่าง โดยจะ เล่นทายตัว จึงหยิบเอาขนมรูปแมว รูปหมา รูปตุ๊ก และรูปช้าง อย่างละหนึ่งอัน เมื่อย่า ไม่ทันเห็น พงาดคลานมุดเข้าไปใต้เตียงข้าง ประตู ผีาดจุมเตียงทอยลงมา เกือบถึงพื้น พงาดมองออกมา เห็นอะไรได้บ้าง แต่ไม่มีใคร เห็นข้างในได้ เป็นที่เหมาะมากที่จะเล่นทายตัว</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประสิทธิผล	หมายเหตุ
	<p>พงศาวดารจีนรูปแนวหมุดอื่น แล้วจึงนั่งอยู่ สักครู่หนึ่ง (เข็ดหันเด็กชายพงศาวดารคนมุดเข้าไปอยู่ ใต้เตียงใกล้ประตู) ย่ำคิดถึงพงศาวดาร ร้องเรียก " พงศาวดาร " แต่พงศาวดารนี้เงียบกริบ พงศาวดารเห็นเกือกสนอ่อน ของย่า เดินเข้ามาประตูไปมา แล้วได้ยินเสียง เกือก ฉับ ฉับ ฉับ ชันลงบันได เมื่อย่าเที่ยว เดินตามหาพงศาวดารก็ชนบวบหมุดอีกทีหนึ่งอื่น แล้วจึงนั่งอยู่ (เข็ดหันเด็กชายพงศาวดารคนมุดอยู่ใต้เตียง คุยย่าใส่เกือกสนอ่อนเดินผ่าน) ป้าสามที่บ้าน ร้องเรียก " พงศาวดาร " แต่พงศาวดารนี้เงียบกริบ พงศาวดารเห็นเกือกสนสูง</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>เดินข้ามประตูไปมา แล้วได้ยินเสียงเกือก กิก กิก กิก ลงบันได เมื่อป่าสาไปตามหา ผงาดตามหุ้มไปในส่วน ผงาดกินขนมรูปจตุรหมด อีกัน แล้วจ้องนั่งอยู่</p> <p>(เชิดหุ่นเด็กชายผงาดอยู่ใต้เตียง ป่าสา ไล่เกือกสั้นสูง เดินผ่าน)</p> <p>ลุงสีมาที่บ้าน ร้องเรียก "ผงาด ผงาด"</p> <p>แต่ผงาดนั่งเงยบกริบ ผงาดแลเห็นเกือกคู่ใหญ่</p> <p>เดินข้ามประตูไปมา แล้วได้ยินเสียงเกือก สวส สวส สวส ตามถนนเล็ก เมื่อลุงสี ลงไปเดินหาผงาด ผงาดกินขนมรูปข้างหมดอีก อัน แล้วจ้องนั่งอยู่</p> <p>(เชิดหุ่นเด็กชายผงาดอยู่ใต้เตียง ลุงสีไล่ เกือกคู่ใหญ่เดินผ่าน)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประะเป็นผล	หมายเหตุ
	<p>ทั้งยา ทั้งปัสสาวะ กับจุงสี กลับมาพร้อมกัน ต่างนั่งลงบนเตียงซึ่งตั้งอยู่ที่ประตู คิดกันว่า จะไปหาหงาดที่ไหนอีกดี หงาดแลเห็นเงาของ ทุกคนตั้งอยู่หนึ่ง เป็นแถว หงาดค่อย ๆ คลานออก มาจากปลายเตียง เคียง มายืนอยู่ต่อหน้ายาและปัส สาวะกับจุงสี (เช็ดหน้าคุณย่า ปัสสาวะ และจุงสี นั่งพร้อม กันที่เตียง หงาดคลานออกมาจากใต้เตียง) ยา และปัสสาวะ กับจุงสี ถ้ามองหงาดพร้อมกันว่า "ไปอยู่ที่ไหนมา" แต่คำพูดที่หงาดตอบทุกคนนั้น คือ "ผมเห็นเงาของคุณย่า คุณป้า คุณลุง เดินไป ๆ มา ๆ แล้วมา ๆ ไป ๆ ผมได้ยิน เสียงเงา กัด ฉับ ก๊ก ก๊ก ก๊ก สวบ สวบ ทาง แถบข้างเตียงนี้" ยาและปัสสาวะกับจุงสี จ้องดู หน้าหงาด แล้วต่างส่ายหน้ากัน ต่างแลดูหน้ากัน</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กได้ฝึกความคิดละเอียดลออจากการฟังนิทาน</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกันได้</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>แล้วถอนหายใจเพราะเดินตามหาเสียเวลาและเหนื่อยเปล่า ๆ</p> <p>(เช็ดหน้าเด็กชายผงาดยื่นขวดกับคุณย่า บ้าสา และลุงสี่)</p> <p>3. กิจกรรมหลังเล่นนิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสียรองเท้า (เกือก) ที่เด็กชายผงาดได้ยินนั้น แตกต่างกันหรือไม่ เพราะเหตุใด - เวลาหยุดคนเดียว หูจะทำอะไร - ถ้าคนหายตัวไปเมื่อต้องทำอะไรจะเกิดขึ้น 		<p>3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างมีเหตุผล</p> <p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>6. เด็กสามารถเขียนประกอบการ์ตูนได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิด คล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออ และ ความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราว และบทคำพูดโต้ตอบของตัวละครจากหุ่น ได้ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>3.2 ครูแบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม ให้ เด็กคิดเล่าเรื่องหรือคำพูดโต้ตอบกันจากหุ่นที่ กำหนดให้หลังจากนั้นให้จัดกันออกมาแสดงให้ เพื่อนดู</p>	<p>- หุ่นมือ ค.ช. ผงาด, คุณย่า, บ๊าน่า, ลุงสี - เตียง, ผ้าคลุ้ม - ตุ๊กตารูปแมว, หมา, อูฐ, ช้าง</p>		

แผนการ เล่านิทานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปภาพ
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง แมลงวันหัวเขียวกับแดงโมซันใหญ่ (รศ. สัตตา นิลละมณี ผู้แต่ง)
 ครั้งที่ 1 วันที่ 7 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.45-10.15 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเตา เหตุการณ์จากการดูรูปภาพตอนหนึ่งของ นิทานก่อนการฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริม ให้เด็กเกิดความคิดคล่องแคล่วและความ คิดละเอียดลออ 1.1 ส่งเสริมความคิด คล่องแคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็ว และมีปริมาณมาก 1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่ม เติมในรายละเอียดจากรูปภาพที่กำหนด ให้	1. <u>กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</u> - ครูให้เด็กดูรูปภาพตอนหนึ่งของนิทาน คือ 1 ภาพ "ภาพที่ ค.ช.ตุ๊ตุ๊เดินอยู่ใกล้ ๆ กองขยะ มีแมลงวันบินมาตอม เนื้อตัวของ ค.ช.ตุ๊ตุ๊" หลังจากนั้นได้รูปภาพแล้ว ครูถามเด็ก ๆ ว่า - เด็ก ๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้น - เด็ก ๆ คิดว่า เด็กชายคนนี้จะ เป็น อย่างไรต่อไป	รูปภาพนิทาน 1 ภาพ	1. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว 2. เด็กสามารถคิด เพิ่มเติมในรายละเอียด จากรูปภาพได้	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการดูรูปภาพประกอบการเล่านิทาน</p>	<p>2. <u>กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</u></p> <p>- ครูเล่านิทานโดยใช้รูปภาพ ดังนี้</p> <p>"สวัสดีครับ ผมชื่อตุ๊ดตุ๋ อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง บริเวณหมู่บ้าน มีกองขยะเกะหลือเกลียดมองดูสกปรก และมีกลิ่นเหม็นไปทั่วเลยครับ และที่กองขยะนี้เอง มีตัวอะไรเอ๋ยมาตอมขยะกันเป็นจำนวนมาก เด็ก ๆ ว่าเป็นตัวอะไรคะ ค่ะ</p> <p>แมลงวันนั่นเอง วันหนึ่งเมื่อตุ๊ดตุ๋กลับจากโรงเรียนเดินเข้าหมู่บ้าน บรรดาฝูงแมลงวันบินว่อนอยู่ทั่วบริเวณนั้น บางตัวก็บินมาโดนหน้าตาและมือของตุ๊ดตุ๋</p> <p>(ภาพที่ 1 ภาพ ค.ช.ตุ๊ดตุ๋ยืนอยู่ใกล้ ๆ กองขยะมีแมลงวันบินตอมกองขยะและเนื้อตัวของตุ๊ดตุ๋)</p>	<p>- รูปภาพนิทาน 6 ภาพ</p>		

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>เมื่อผู้ดูแลถึงบ้าน ก็รู้สึกหิวมาก ผู้ดูแลเห็นมีแดงไม่จามใหญ่วางอยู่บนโต๊ะอาหาร จึงเดินเข้าไปนั่งจะรับประทานอาหาร</p> <p>(ภาพที่ 2 ภาพผู้ดูแลเดินไปที่โต๊ะอาหาร มีแดงไม่จามใหญ่ซึ่งมีแมลงวันตอมวางอยู่)</p> <p>ทันใดนั้นเอง ฝูงแมลงวันที่กำลังตอมแดงไม่อยู่ก็ตกใจพากันบินหนีไป ผู้ดูแลจึงนั่งรับประทานแดงไม่จามจนหมด</p> <p>(ภาพที่ 3 ภาพแมลงวันบินหนี ผู้ดูแลนั่งรับประทานแดงไม่)</p> <p>หลังจากนั้นไม่นาน "แม่ครับ แม่ครับ ช่วยผู้ดูแลด้วย ผู้ดูแลปวดท้องจังเลย"</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>“ เป็นอะไรไปลูก โอ...ถ้าอยู่จากระไหล ทุ่งออกมาเขียว แม่ต้องรีบพาลูกไปหาหมอแล้ว ละจ๊ะ”</p> <p>(ภาพที่ 4 ภาพตุ๊กตุนอนร้องไห้พูดกับแม่)</p> <p>คุณแม่พ่าคู่ดูไปถึงโรงพยาบาล คุณหมอได้ ทำการรักษาและช่วยชีวิตคู่ดูไว้ได้ทัน แต่คู่ดู ก็ต้องนอนพักอยู่ที่โรงพยาบาลหลายวัน</p> <p>(ภาพที่ 5 ภาพคุณหมอกำลังตรวจและ รักษาคู่ดู)</p> <p>คนในหมู่บ้านได้มาเยี่ยมคู่ดูและทุก ๆ คน ก็ดีใจที่คู่ดูหายเจ็บ คุณหมอได้บอกกับคนในหมู่บ้าน ว่าบริเวณหมู่บ้านมีแต่กองขยะ แผลลงวันจึงผูกมุม ทำให้เกิดเชื้อโรคร้ายแรง เคราะห์ดีที่หมอช่วย ชีวิตไว้ได้ทัน</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน (ภาพที่ 6 ภาพคนในหมู่บ้านมาเยี่ยม ผู้ดูแลพูดคุยกับคุณหมอ)	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ในด้านความคล่องแคล่ว ความคิด ละเอียดลออ และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กมีความคล่อง แคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคิด ละเอียดลออในการคิดเพิ่มเติมในราย ละเอียด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มที่จะไม่ ให้การคิดเพิ่มเติมในรายละเอียด</p>	<p>3. กิจกรรมหลังเล่นเล่านิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิด เห็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำไมในหมู่บ้านนี้จึงมีแมลงวัน - สมมติว่าแมลงวันพูดได้ เด็ก ๆ คิดว่ามันจะพูดอะไรกันในขณะที่ตอมกอยขยะ - เด็ก ๆ คิดว่าจะมีวิธีการใดบ้าง <p>3.2 ครูให้เด็กผลัดกันเลือกรูปภาพ นิทาน 1 ภาพ แล้วสลับกันออกมาเล่าเรื่องให้ แปลกแตกต่างจากที่ครูเล่า</p>	<p>รูปภาพนิทาน 6 ภาพ</p>	<p>3. เด็กสามารถ ตอบคำถามและแสดง ความคิดเห็นได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>4. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในราย ละเอียดจากเรื่องที่ฟัง ได้</p> <p>5. เด็กสามารถคิด ในสิ่งที่แปลกแตกต่าง กันได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>4. เพื่อให้เด็ก ได้ฝึกฝนความคิด คล่องแคล่ว ความคิดละเอียดและความ คิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและขยาย ความจากรูปภาพในนิทานได้ภายในเวลา ที่กำหนด</p>			<p>6. เด็กสามารถ เล่าเรื่องจากรูปภาพ ได้</p>	

แผนการ เล่านิทาน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปภาพ
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 เรื่อง ตาอินกับตานา (ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง)

ครั้งที่ 2 วันที่ 9 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.15 - 9.45 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเดา เหตุการณ์จากการดูรูปภาพตอนหนึ่งของนิทานก่อนการฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดคล่องแคล่ว และความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิด</p> <p>คล่องแคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็ว และมีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติม ในรายละเอียดจากรูปภาพที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินจากการดูรูปภาพประกอบการเล่านิทาน</p>	<p>1. <u>กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</u></p> <p>- ครูให้เด็กดูรูปภาพตอนหนึ่งของนิทาน คือ "ภาพตาอินกับตานา ยืนเคียงกัน และตาอยู่ เดิมมาเห็นไกล ๆ" หลังจากนั้น ครูถามเด็ก ๆ ว่า</p> <p>- ทำไมชายสองคนนี้จึงยืนเคียงกัน</p> <p>- เด็ก ๆ ลองเดาสิว่าต่อไปจะมีอะไรเกิดขึ้น</p> <p>2. <u>กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</u></p> <p>- ครูเล่านิทานโดยใช้รูปภาพ ดังนี้</p>	<p>รูปภาพนิทาน 1 ภาพ</p>	<p>1. เด็กสามารถ ตอนค่าตามได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากรูปภาพได้</p>	
		รูปภาพนิทาน 3 ภาพ		

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>คำอื่กับคานา เป็น เพื่ห้ห้กััน หุวันทงสง คนจะพาัน ไปคปลลาตามเม่น้ำลาคลจงต่าง ๆ ที่มีปลาชุกชุม หุคครั้งทคปลลาได้มา เขาจะ แบ่งปลากันแล้วนำกลับไปบ้านคนละเท่า ๆ กัน (ภาพที่ 1 ภาพคำอื่กับคานากำลัง คปลลา หน้าค้ำยมแจ่มใส)</p> <p>อยู่มาวันหนึ่ง คอื่กับคานาไปคปลลา ด้วยกัน ในวันนั้ทงวัน เขาได้ปลาเพียงตัวเดียว คานาจึงบ่นว่า "ไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร วันนั้จึง ไม่ได้ปลาหลาย ๆ ตัวเหมือนหุคคราว ฝ่าย คอื่บงจึงชู้ชู้ว่า "แต่ปลาที่คได้วันนี้ก็ตัวใหญ่ดี เรามาแบ่งปลาตัวนี้ไปคนละครึ่งตัวก็แล้วกัน" คานากั้ชู้ว่า "คอื่บงชู้ชู้คองแล้ว" คังนั้ คอื่บงจึงชู้ค่อไปว่า "เอาละ เมื่อเรากั้จะแยก</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>กลับบ้านกันแล้ว เราก็เอาม้ามาตัดแบ่งเท่า ๆ กันเสียเลย" ตานาก็พูดขึ้นว่า " เมื่อแบ่งปลา ออก เป็นสองท่อน ฉันขอเอาข้างหัวปลานะ"</p> <p>ตาคินก็พูดว่า " แต่ฉันก็ไม่ชอบกินทางหางปลา ฉันขอเอาข้างหัวปลาก็แล้วกัน" ตานาจึงพูดขึ้น ว่า " เอ๊ะ ก็ฉันพูดก่อนว่าฉันขอเอาข้างหัวปลา ฉันต้องได้ทางหัวปลาสิ" ตานาก็พูดว่า " ฉันจะเอาข้างหัวปลา" ตาคินก็พูดว่า " ฉันจะไม่เอาข้างหางปลา แต่ฉันจะเอาข้างหัวปลา"</p> <p>ตาคินกับตานาเถียงกันอยู่อย่างนี้โดยไม่รู้จบสิ้น ขณะนั้นตาคินดู เคนมาพอดี ได้ยินตาคินกับ ตานาเถียงกัน เสียงดังและรุนแรง ก็เดินเข้าไป แกล้งถาม แล้วพูดว่า " ฉันจะเป็นกรรมการตัดสิน ให้จะเอาไหม เมื่อฉันตัดสินแล้วต้อง เชื้อฟ้าฉันนะ"</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>คาอีนกับคานาก็ตอบว่า "ตกลง เรายอมรับคำตัดสินของท่าน ดีแล้วช่วยด้วยเถิด"</p> <p>(ภาพที่ 2 ภาพคาอีนกับคานายืนเคียงกันช่วยดูเงินมาเห็นไกล ๆ)</p> <p>เมื่อทั้งสองยินยอมตามสัญญาแล้ว คาอีนก็เอามีดที่ถือติดตัวมานั้น ตัดหัวปลาออกส่วนหนึ่ง และตัดหางปลาออกอีกส่วนหนึ่ง แล้วพูดว่า</p> <p>เอาละ มีทั้งหัวปลาและหางปลาแล้ว คาอีนกับคานา เลือกลงไปใต้คนละชั้น ส่วนตรงกลางนี้ฉันเป็นกรรมกรจึงต้องได้ส่วนนี้ไป"</p> <p>(ภาพที่ 3 ภาพคาอีนตัดปลาออกเป็นสามท่อน และหยิบท่อนกลางไป คาอีนกับคานายืนมองหน้ากัน)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออและความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและขยายความจากรูปภาพในนิทานได้ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>3. กิจกรรมหลังเล่นเล่านิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าตัวหนูกับเพื่อนไปช่วยกันตกปลาและได้มา 1 ตัว หนูจะทำอย่างไร - ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง <p>3.2 ครูให้เด็กผลัดกันเลือกรูปภาพนิทาน 1 ภาพ แล้วสลับกันออกมาเล่าเรื่องให้แปลกแตกต่างจากที่ครูเล่า</p>	<p>รูปภาพนิทาน</p> <p>3 ภาพ</p>	<p>3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>4. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>5. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวจากรูปภาพได้</p>	

แผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปภาพ
 ชั้นอนุบาลที่ 2 เรื่อง ใหญ่กับใจ (ฉวีวรรณ อุทากันนท์ ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 3 วันที่ 14 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.15 - 9.45 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิด ตัด เหตุการณ์จากการดูรูปภาพตอนหนึ่งของ นิทานก่อนการฟังเรื่อง เป็นการส่งเสริม ให้เด็กเกิดความคิดคล่องแคล่ว และความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่อง แคล้วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและ มีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติม ในรายละเอียดจากรูปภาพที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินจากการดูรูปภาพประกอบการ เล่านิทาน</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>1. <u>กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</u> - ครูให้เด็กดู รูปภาพตอนหนึ่งของ นิทานคือ "ภาพใจดำครองเท้าและใหญ่ยื่นหูกับใจ" โดยคุณแม่ยืนอยู่ใกล้ ๆ สนิหน้าไม่พอใจ" หลัง จากนั้น ครูถามว่า - เด็ก ๆ คิดว่าเด็กผู้ชายจะพูด อะไรกับหมา - เรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป</p> <p>2. <u>กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</u> - ครู เล่านิทานโดยใช้รูปภาพ ดังนี้</p>	<p>รูปภาพนิทาน 1 ภาพ</p>	<p>1. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากรูปภาพได้</p>	
		<p>รูปภาพนิทาน 5 ภาพ</p>		

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
ความมุ่งหมาย	<p>ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน</p> <p>ใหญ่มีหมาที่น่ารักตัวหนึ่งชื่อว่า "ใจ" ใหญ่ กับ ใจ รักกันมาก เวลาใหญ่ไปโรงเรียน ใจจะเข้ามาทอยกอล์ฟ และใหญ่ก็มีกจะพูดว่า "ใจ ฉันไปละนะ อย่าชน อย่าเที่ยวกัดเข้าของ อีกันนะ" ใหญ่ก็กลับจากโรงเรียน ใจวิ่งเข้ามาหา "ใจ ฉันกลับมาแล้ว วันนี้นั้นใหม่จะ" ใจแสดง ความดีใจโดยกระโดดโลดเต้น</p> <p>(ภาพที่ 1 ภาพเหตุการณ์ที่บ้าน ใหญ่ แต่งชุดนักเรียนเล่นกับหมา)</p> <p>ใจชอบกักรองเท้า ทำลายรองเท้าเสมอ</p> <p>ซึ่งเป็นนิสัยของใจ ใหญ่มีกจะพูดเสมอว่า "ใจ เจ้าอย่ากักรองเท้าอีกนะ เดียวพ่อกับแม่จะโกรธ" แต่พอใหญ่ไม่อยู่ ใจก็กระทำให้ เช่นเดิมทำให้แม่ ไม่พอใจใจเท้าไรนิก</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>ความมุ่งหมาย</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน</p> <p>(ภาพที่ 2 ภาพใจที่ครองเท้า และใหญ่ ยืนพูดกับใจ โดยคุณแม่ยืนอยู่ใกล้ ๆ สีหน้า ไม่พอใจ)</p> <p>วันหนึ่ง ใหญ่ไปโรงเรียนตามปกติ คุณป้า ของใหญ่มาเยี่ยมและขอใจไปเลี้ยงเป็นเพื่อน ท่านที่บ้าน แม่ของใหญ่ก็ยกให้ แต่ก็พูดว่า "กลัว ว่า ใหญ่กลับมามาจะร้องไห้เท่านั้น"</p> <p>(ภาพที่ 3 ภาพคุณป้าลูบตัวใจ และคุยกับ แม่)</p> <p>เมื่อใหญ่กลับจากโรงเรียนไม่พบใจและ รู้ความจริงก็เสียใจ ไม่ยอมทานข้าวและไม่ยอม ไปโรงเรียน "ใจ ฉันคิดถึงใจมาก ป่านนี้จะเป็น อย่างไรบ้างไม่รู้" ส่วนใจก็เช่นกัน ใจเสียใจ มากที่จากใหญ่ไป "โอ นี่เป็นเพราะฉันไม่ดีแท้ ๆ"</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ถึงต้องมาอยู่ที่บ้านป่า" ใจเหงา ไม่ชน ไม่รำเรื่องอย่างเคย และไม่ยอมกินข้าว (ภาพที่ 4 ภาพใหญ่และใจเสียใจ)</p> <p>บ๊าสงสารใจมากที่เห็นใจเหงา ไม่ยอมกิน อาหาร บ๊ายพูดว่า "ใจ คิดถึงบ้านไหมล่ะ เดี๋ยวบ๊ายจะพาไปส่ง" ใจแสดงความดีใจ บ้านบ้านใหญ่พร้อมกับใจ "ใหญ่ บ๊ายเอาใจมากิน แล้ว" ใหญ่และใจดีใจมาก "ใจ ฉันดีใจมากที่ใจ กลับมา ต่อไปใจอย่าขี้ใจนะ" ใจแสดงความ เข้าใจ และจากนั้นใจก็กลับใจ ใจวิ่งไปคาบ รองเท้ามาให้ใหญ่ "ขอบใจใจมากนะ" ใหญ่พูด พร้อมกับตบหัวใจเบา ๆ ด้วยความรักมัน (ภาพที่ 5 ภาพคุณบ๊ายจูงใจมากินที่บ้าน ใหญ่และใจแสดงความดีใจต่อกัน)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการ เล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิด คล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กได้ฝึกความคิดละเอียดลออโดยการคิดคำพูดของตัวเอง</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้ แปรแตกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิด</p>	<p>3. กิจกรรมหลัง เล่านิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าใจพูดได้ เด็ก ๆ คิดว่า ใจจะพูดอะไรกับใจเมื่อคุณฆ่าหาใจกลับมามีบ้าน - สมมุติว่าหมาที่เด็ก ๆ เลี้ยงไว้ชอบกัดสิ่งของต่าง ๆ เด็ก ๆ จะมีวิธีการ ฝึกอย่างไร - ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง <p>3.2 ครูให้เด็กจับคู่และเลือก รูปภาพ นิทาน 1 ภาพ แล้วให้เด็กช่วยกันเล่าเรื่องหรือ คิดคำพูด โต้ตอบของตัวละครในภาพขึ้นเองให้ แปรต่างจากที่ครูเล่า แล้วผลัดกันมาเล่าให้ เพื่อน ๆ ฟัง</p>		<p>3. เด็กสามารถ คิดคำพูดของตัวเองได้</p> <p>4. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถ คิดในสิ่งที่แปลกแตกต่าง</p> <p>6. เด็กสามารถ เล่าเรื่องราวจาก รูป ภาพได้</p>	

แผนการ เล่านิทาน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปภาพ

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง เด็กหลงทาง (ลำจวน ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 4 วันที่ 16 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.45 - 10.15 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเดา เหตุการณ์จากการดูรูปภาพตอนหนึ่งของ นิทานก่อนการฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดคล่องแคล่วและความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่องแคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทางหลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและมีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากรูปภาพที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการดูรูปภาพประกอบการเล่านิทาน</p>	<p>1. กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</p> <p>- ครูให้เด็กดูรูปภาพตอนหนึ่งของนิทาน คือ ภาพเด็กชายและเด็กหญิงนั่งที่ม้าหิน และพูดคุยกัน" หลังจากนั้นครูถามเด็ก ๆ ว่า</p> <p>- ทำไมเด็กสองคนนี่จึงมานั่งที่ม้าหิน</p> <p>- เด็ก ๆ คิดว่า เด็กทั้งสองกำลังคุยอะไรกัน</p> <p>2. กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</p> <p>- ครูเล่านิทานโดยใช้รูปภาพ ดังนี้</p>	<p>รูปภาพนิทาน</p> <p>1 ภาพ</p> <p>รูปภาพนิทาน</p> <p>4 ภาพ</p>	<p>1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากรูปภาพได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน</p> <p>นิต เป็นพี่ชายอายุ 6 ขวบ น้อง เป็นเด็กหญิง ชื่อ น้อยอายุ 4 ขวบ เด็กทั้งสองน่ารักมาก เย็นวันหนึ่ง นิตและน้องพากันไปเดินเล่น ไกลจากบ้านมาก เด็กทั้งสองจึงหลงทางและ กลับมาบ้านไม่ถูก "น้อย" เคยเห็นบ้านสีเขียว หลังใหญ่ นั่นไหมจ๊ะ" นิตถาม เขาหยุดเดินและ มองไปรอบ ๆ "พี่ไม่เคยเห็นที่นี้มาก่อน บ้านและ ต้นไม้แปลก ๆ เหล่านี้" "น้อยก็ไม่เคยเห็น ไม่เคยเห็นบ้านสีเขียว นั่นด้วยค่ะ" น้อยตอบ "เรารอดหลงทางแล้ว" นิตพูด "เราเดิน ไปทางนี้เถิด" น้องร้องไห้เบา ๆ พูดว่า "น้อยอยาก กลับไปบ้าน" เด็กหญิงเล็ก ๆ สะอื้น "น้อยอยาก</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>กลับไปยังบ้าน ไปหาคุณแม่เดี๋ยวนี้ค่ะ"</p> <p>"อย่าร้องไห้" นิดตอย "เราเดินไปทางโน้นกันเถิด"</p> <p>(ภาพที่ 1 ภาพเด็กชายและเด็กหญิงเดินเล่นไกลออกไปจากบ้านและพูดคุยกัน)</p> <p>เด็ก ๆ เดินเลี้ยวไปสักหน่อยก็พบที่ว่างเล็ก ๆ ทางด้านขวามือนั้นมีมัน้ำิ่ง ในบริ เวณนั้นร่มเพราะมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นอยู่</p> <p>"เราเข้าไปนั่งพักกันที่นั่นก่อน เถิดนะ"</p> <p>นิคชวน "แล้วพอหายเหนื่อย ก็จะถามคนแถวนี้ว่าทางไหนที่เป็นทาง ไปบ้านเราได้" เด็กทั้งสองเดินไปนั่งที่มัน้ำิ่ง นกสีแปลกตัวหนึ่งบินออกมาจากพุ่มไม้ขึ้นไปเกาะที่กิ่งจามจุรี "พี่ว่ามัน เป็นนกกินปลานะ เพราะมีกมัน้ำิ่ง เป็นสีน้ำเงิน เหมือนนก</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>กิมปลาที่เราเห็นที่ริมแม่น้ำเมื่อคราวเราไปอยู่บ้านคุณยายที่ฝั่งธน"</p> <p>"น้อยไม่รู้จัก น้อยจำนกกิมปลาที่บ้านคุณยายไม่ได้คะ" น้อยตอบ แล้วเข้ตหน้าตา "น้อยจะไม่วิ่งให้ไกลแล้ว เพราะถ้ากลับบ้านไม่ได้ นกตัวนี้คงช่วยเราเหมือนนกในนิทาน"</p> <p>"พี่ไม่เชื่อว่านกจะช่วยเราได้เพราะนกตัวนี้ไม่ใช่นกวิเศษอย่างในนิทาน" นิดพูด</p> <p>"แต่เราคงจะกลับบ้านได้หรอกนะจะพี่จะไปถามตำรวจคนนั้นว่าเราจะไปบ้านได้อย่างไร"</p> <p>(ภาพที่ 2 ภาพเด็กชายและเด็กหญิงนั่งพักที่ม้าหินและพูดคุยกัน)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอน ในการ เล่า นิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>เด็กทั้งสองเดินไปหาตำรวจ "คุณตำรวจครับ ผมจำทางไปบ้านไม่ได้ครับ" นิดพูด "หนูหลงทางหรือครับ" ตำรวจถาม "ครับ" ผมกับน้องหลงทาง" นิดตอบ "หนูอยู่ที่ไหนครับ" "อยู่บ้านเลขที่ 8 ถนนสุขุมวิทค่ะ" น้อยตอบ "หนูชื่อ น้อย และ พี่ช้อย หนูชื่อ นิดค่ะ นามสกุล วรวิชัย"</p> <p>"ดีมาก" ตำรวจพูด "มากับผม ผมจะพาคุณไปส่งบ้าน" ตำรวจพาเด็ก ๆ มาที่สถานีตำรวจ ก่อนเพื่อลงแจ้งความตามระเบียบ นายตำรวจเวรถามชื่อและที่อยู่ของน้อยและนิด "ชื่อน้อยและนิด วรวิชัย ครับ" นิดตอบ "บ้านอยู่เลขที่ 8 ถนนสุขุมวิท" และหนูหลงทางค่ะ" น้อยตอบ "พี่นิดก็หลงทางด้วย" แล้วตำรวจที่เด็ก ๆ พบนั้น ก็พาน้อยและนิดไปส่งที่บ้าน</p>			

ความหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>(ภาพที่ 3 ภาพเด็กชายและเด็กหญิงยืนพูดกับตำรวจ) เมื่อเด็กทั้งสองมาถึงบ้าน ก็พาตำรวจไปพบคุณพ่อคุณแม่ ท่านและเด็ก ๆ ได้ขอยอมพูดตำรวจ คุณพ่อพูดกับน้อยและคิดว่า "ที่ส่งหนูอย่าไปไกล ๆ จากบ้านอีกนะจ๊ะ"</p> <p>(ภาพที่ 4 ภาพตำรวจพาเด็กชายและเด็กหญิงไปบ้านพบคุณพ่อและคุณแม่)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กได้ฝึกความคิดละเอียดลออจากการฟังนิทาน</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออ และความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและขยายความจากรูปภาพในนิทานได้</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>3. <u>กิจกรรมหลังการเล่านิทาน</u></p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำไมนิทานจึงไม่เชื่อว่านกจะพาเขาทั้งสองกลับบ้านได้ - สมมุติถ้าเด็ก ๆ ไปเที่ยวแล้วพลัดหลงกับผู้ใหญ่ จะทำอย่างไร - ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง <p>3.2 ครูให้เด็กจับคู่และเลือกรูปภาพนิทาน 1 ภาพแล้วให้เด็กช่วยกันเล่าเรื่องหรือคิดคำพูดโต้ตอบของตัวละครในภาพนั้นเองให้แตกต่างจากที่ครูเล่า หลังจากนั้นผลัดกันมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง</p>	<p>รูปภาพนิทาน</p> <p>4 ภาพ</p>	<p>3. เด็กสามารถเพิ่มเติมในรายละเอียดได้</p> <p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>6. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวจากรูปภาพได้</p>	

แผนการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปภาพ
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง เมื่อคุณปู่หายไป (อ.สนิทวงศ์ ผู้แปลและเรียบเรียง)
 ครั้งที่ 5 วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.45 - 10.15 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเตา เหตุการณ์จากการดูรูปภาพตอนหนึ่งของ นิทานก่อนการฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดคล่องแคล่วและ ความคิดละเอียดลออ 1.1 ส่งเสริมความคิดคล่อง แคล้วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและมี ปริมาณมาก 1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติม รายละเอียดจากรูปภาพที่กำหนดให้ 2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินจากการดูรูปภาพประกอบการ เล่านิทาน	1. <u>กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</u> - ครูให้เด็กดูรูปภาพตอนหนึ่งของ นิทาน คือ "ภาพคุณปู่ที่หายไปในกรงโดยการ ลอบหัวด้านข้างมีกรงเสือดาวอยู่ใกล้ ๆ" หลังจาก นั้นครูถามเด็ก ๆ ว่า - ทำไมผู้ชายคนนี้จึงกล้าลอบหัวเสือดาว - เด็ก ๆ ลองเดาซิคะว่าต่อไป เรื่องจะเป็นอย่างไร	รูปภาพนิทาน 1 ภาพ	1. เด็กสามารถ คอยคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว 2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในราย ละเอียดจากรูปภาพได้	
	2. <u>กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</u> - ครูเล่านิทานโดยใช้รูปภาพ ดังนี้	รูปภาพนิทาน 5 ภาพ		

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเภหผล	หมายเหตุ
	<p>มีลูกเลือตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในป่า คุณไปพบ เข้าในขณะทีออกเดินทางไปกับคณะ ล่าสัตว์ จึงได้นำมาเลี้ยง คุณมาได้ตั้งชื่อมันว่า "ทิมไมตี้" (ภาพที่ 1 ภาพคุณไปพบลูกเลือเล็ก ๆ ในป่า)</p>			
	<p>ห้องนึ่ง เลนในบ้านของคุณ เป็นสถานที่ที่ ทิมไมตี้ชอบมากที่สุด มันจะนอนบนเก้าอี้ยาว อย่างสบาย การเล่นที่เจ้าเลือน้อยชอบก็คือ การล่าเหยื่อ ซึ่งมันมักจะชอบไล่ตามคนที่มาเล่น ด้วย เมื่อทิมไมตี้มีอายุได้ 6 เดือน มันแสดงท่า ทางว่ามันต้องการล่าเหยื่ออย่างจริงจัง จนคุณ ต้องจับมันล่ามโซ่ไว้บ่อย ๆ คุณจึงตกลงใจว่า จะส่งทิมไมตี้ไปไว้ที่สวนสัตว์ ซึ่งสวนสัตว์ก็อยู่</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประ เภยผล	หมาย เหตุ
	<p>ไกลจากบ้านคุณปู่มาก หลังจากที่คุณปู่ได้นำทีมโมเต้ไปให้ที่สวนสัตว์แล้ว คุณปู่ก็ไม่ได้ไปเยี่ยมทีมโมเต้เลยตลอดระยะเวลา 6 เดือน (ภาพที่ 2 ภาพในท้องนี้่งเล่ม ลูกเสืออายุประมาณ 6 เดือน แสดงค้ำลำเหยื่อวันหนึ่งคุณปู่ไปเยี่ยมญาติใกล้ ๆ สวนสัตว์ จึงคิดที่จะไปเยี่ยมทีมโมเต้ เมื่อคุณปู่ไปถึงสวนสัตว์ ได้ตรงไปที่กรงของทีมโมเต้ทันที คุณปู่เห็นเสือที่ทานเคยเลี้ยงไว้หมอบอยู่ที่มุมกรงเวลานั้นมันโตเต็มที่ ขนลาย ๆ เป็นมันปนลาย " เป็นไงบ้างละ เจ้าทีมโมเต้เพื่อนยาก" คุณปู่ักทาย คุณปู่ยื่นขำมั่วเร็ว เตี้ย ๆ และเอาแขนลอดซี่กรง เสือเดินเข้ามาใกล้ มันยอมให้ทานโมเต้ หัวมันไว้ด้วยแขนทั้งสองข้าง คุณปู่เอามือลูบคลำ</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>หน้าผากเสือใหญ่และเกาหูไต้หวัน ทุก ๆ ครั้งที่เลือกคำรวม คุณผู้ก็เอามือตบปากมัน...วิธีนี้เป็นวิธีที่คุณผู้ใช้ปราบเจ้าทมิฬให้ยอมเจียม ๆ เมื่อครั้งที่มันอยู่ที่บ้านคุณผู้</p> <p>เสือแสนรู้เสียมือคุณผู้ มันแสดงอาการตื่นกลัวและกระโดดออกห่าง เมื่อเสือดาวในกรงกัดไปส่งเสียงคำรามมาที่มัน แต่เมื่อคุณผู้ได้เสือดาวออกห่างแล้วมันก็กลับมาเสียมือคุณผู้อีกสักครู่หนึ่งเสือดาวก็วิ่งมาที่กรงและทมิฬโยนตัวถอยออกไปที่มุมกรงของมันอีก</p> <p>(ภาพที่ ๑ ภาพคุณผู้ตกทายเสือในกรงด้านข้างมีกรงเสือดาวอยู่ใกล้ ๆ)</p> <p>ขณะที่คุณผู้ลูบคลำเสือและเอามือตบตัวมันเล่นสักครู่ใหญ่ ๆ ท่านเห็นคนเลี้ยงสัตว์เผ่าดูทำนองอย่างตกใจกลัว คุณผู้จำได้ว่าชายผู้นั้นเป็นชาย</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>คนเดียวกับคนที่ทำหน้าที่แนะนำ เลื่อนมามอบให้ เมื่อ 6 เดือนก่อน "คุณคงจำผมได้นะครับ" คุณผู้พูด "ทำไมคุณไม่เอาทีม ไม่น่าไปขังไว้ต่าง ๆ จาก ครงเสือดาวตัวนี้ มันกลัว เสือดาวคำราม"</p> <p>"แต่...ท่านครับ..." คนเลี้ยงสัตว์พูดตะกุกตะกัก "เสือดาวนี้ไม่ใช่ เจ้าทีมโมตีของท่าน ทรอกนะครับ" "ฉันรู้แล้ว...ว่าเวลานี้มันไม่ใช่ ของฉัน" คุณผู้พูดอย่างเคืองน้อย ๆ "แต่อย่าง น้อยที่สุด...คุณก็ควรจะปฏิบัติตามที่ฉันแนะนำ"</p> <p>"ผมจำเสือดาวที่ท่านนำมาให้ได้นะครับ"</p> <p>คนเลี้ยงสัตว์ตอบ "เสือดาวนั้นตายแล้ว เมื่อสอง เดือนก่อน" "ตายแล้ว" คุณผู้ร้อง "ครับ มันเป็น โรคปอดอักเสบตาย เสือดาวนี้เราเพิ่งจับได้ ใน บริเวณภูเขา เมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง มันดูร้ายมาก ครับ"</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p>	<p>(ภาพที่ 4 ภาพคนเลี้ยงสัตว์ทำท่าตกใจขณะพูดกับคุณหนู)</p> <p>เจ้าเลือน้ำยังคงเสียแขนคุณหนูอยู่เรื่อย ๆ ยิ่งเสียน้ำยิ่งชอบออกซอบใจ คุณหนูค่อย ๆ ซักแขนออกจากรูที่กรงเสียอย่างยากลำบาก ทำานก้มลงใกล้ ๆ เลือพลางพึมพำเบา ๆ ว่า "ลาก่อนเจ้าเพื่อนยาก" แล้วทำนกับรับเดินออกไปจากสวนสัตว์โดยเร็ว</p> <p>(ภาพที่ 5 ภาพคุณหนูทำสีหน้าไม่ตัดค่อย ๆ ซักแขนออกจากรูที่กรง)</p> <p>3. <u>กิจกรรมหลังเล่นนิทาน</u></p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็นดังนี้</p>		<p>3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างมีเหตุผล</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3.1 เพื่อให้เด็กได้ฝึกความคิดละเอียดลออจากการฟังนิทาน</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออและความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและขยายความจากรูปภาพในนิทานได้ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>- เด็ก ๆ คิดว่าคุณปู่จะกลับมาจากไหน</p> <p>- เด็ก ๆ คิดว่าคุณปู่จะกลับมาจากไหน</p> <p>- ถ้าเสื้อหลุดออกมาจากกรงแล้วเพ็ญเด็ก ๆ ไปพบเข้่า จะทำอย่างไร</p> <p>- ไข่เด็ก ๆ ช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง</p> <p>3.2 ครูให้เด็กจับคู่ และเลือกรูปภาพนิทาน 1 ภาพ แล้วให้เด็กช่วยกันเล่าเรื่องหรือคิดคำพูดโต้ตอบของตัวละครในภาพขึ้นเองให้แตกต่างจากที่ครูเล่า หลังจากนั้นผลัดกันมาเล่าให้เพื่อนฟัง</p>	<p>รูปภาพนิทาน</p> <p>5 ภาพ</p>	<p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>6. เด็กสามารถเล่าเรื่องจากรูปภาพได้</p>	

แผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปภาพ
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง นายมีใจดีกับลาภด้ยัญ (ฉวีวรรณ อุทากินันท์ ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 6 วันที่ 23 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.15-9.45 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเตา เหตุการณ์จากการดูรูปภาพตอนหนึ่งของ นิทานก่อนการฟังทั้งเรื่อง เป็นการส่งเสริม ให้เด็กเกิดความกล้าแสดงความคิดเห็น ละเอียดลล</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่องแคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและมีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติม ในรายละเอียดจากรูปภาพที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินจากการดูรูปภาพประกอบการ เล่านิทาน</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>1. กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</p> <p>- ครูให้เด็กดูรูปภาพตอนหนึ่งของ นิทานคือ "ภาพนายมีใจดีเข้าป่า พบลาตัวหนึ่ง ยืนไซเซ ทำท่าทางไม่สบาย" หลังจากนั้น ครูถาม ว่า</p> <p>- เด็ก ๆ คิดว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น</p> <p>2. กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</p> <p>- ครูเล่านิทานโดยใช้รูปภาพ ดังนี้</p>	<p>รูปภาพนิทาน</p> <p>1 ภาพ</p> <p>รูปภาพนิทาน</p> <p>4 ภาพ</p>	<p>1. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากรูปภาพได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>เข้าวันหนึ่งอากาศปลอดโปร่ง นายมีเดินเข้าไปในป่า มาถึงโขดหินและต้นไม้ใหญ่ เห็นลาตัวหนึ่งยืนไซเซอยู่ที่ทางไม้สบาย</p> <p>(ภาพที่ 1 ภาพนายมีเดินเข้าไป พบลาตัวหนึ่งยืนไซเซทำทางไม้สบาย)</p> <p>จึงเกิดความสงสัย ได้เอาเสื่อคลุมตัวและให้อาหารแก่ลา ดูแลจนอาการหายเป็นปกติแล้วลา ก็เข้าไป</p> <p>(ภาพที่ 2 ภาพนายมีเอาเสื่อคลุมตัวและให้อาหารแก่ลา)</p> <p>อยู่มาวันหนึ่ง นายมีได้เดินทางไปยังหมู่บ้านแห่งหนึ่งเพื่อซื้อของใช้ เมื่อซื้อของได้ครบตามที่ต้องการแล้วก็เดินทางกลับ ทนทางเดิมไปด้วยโขดหินตะปุ่มตะป่ำ เพื่อบริหารหว่างเดินนายมีเกิดสะดุดกับหินล้มลง ทำให้ขาเจ็บไม่สามารถเดิน</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิดที่คล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p>	<p>ทางกลับได้ พอดีลาตัวที่นายมีเคยช่วยไว้เดินผ่านมาจำได้ว่าเคยช่วยตัวไว้ จึงเดินเข้าไปหานายมี</p> <p>(ภาพที่ 3 ภาพนายมีสะกดก้อนหินล้มลง ลาเดินผ่านไปไกล ๆ)</p> <p>ลาให้นายมีชิ้นหนึ่งบนหลังและบรรทุกรของกลับบ้าน นายมีดีใจมากที่ลาที่มีความกตัญญูรู้คุณ จึงได้เลี้ยงลาตัวนั้นไว้อย่างดี แล้วอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข</p> <p>(ภาพที่ 4 ภาพนายมีนั่งบนหลังลาและมีของบรรทุกลอยบนหลังลา)</p> <p>3. กิจกรรมหลังเลิกเรียน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็นดังนี้</p>		<p>3. เด็กสามารถคิดคำพูดของตัวเองละครได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3.1 เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดละเอียดลออโดยการฝึกให้เด็กคิดคำพูดของตัวเองด้วย</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดลออ และความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและขยายความจากรูปภาพในนิทานได้</p>	<p>ถ้าลาพูดได้ เด็ก ๆ คิดว่าลาจะพูดกับนายมีว่าอย่างไร</p> <p>- ถ้านายมีทักขมาเจ็บ แต่ไม่เจ็บลาใจดี เด็ก ๆ คิดว่า นายมีจะทำอย่างไร</p> <p>3.2 ครูแบ่งเด็กเป็น 4 กลุ่ม แจกรูปภาพนิทานให้กลุ่มละ 1 ภาพ แล้วให้เด็กช่วยกันเล่า เรื่องหรือคิดคำพูดโต้ตอบของตัวละครในภาพขึ้นเองให้แตกต่างจากที่ครูเล่า หลังจากนั้นผลัดกันมาเล่าให้เพื่อนฟัง</p>	<p>รูปภาพนิทาน 4 ภาพ</p>	<p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างไรคล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>6. เด็กสามารถเล่าเรื่องจากรูปภาพได้</p>	

แผนการ เล่านิทาน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปภาพ
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง หนูต่อมเที่ยวเขาดิน (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 7 วันที่ 28 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.15 - 9.45 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเดา เหตุการณ์จากการดูรูปภาพตอนหนึ่งของ นิทานก่อนการฟังเรื่อง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดคล่องแคล่วและความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่องแคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทางหลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและมีปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากรูปภาพที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการดูรูปภาพประกอบการเล่านิทาน</p>	<p>1. <u>กิจกรรม เริ่มต้นเล่านิทาน</u></p> <p>- ครูให้เด็กดูรูปภาพตอนหนึ่งของนิทานคือ "ภาพเด็กชายต่อมคุยกับคุณพ่อและคุณแม่" แล้วครูถามว่า</p> <p>- เด็ก ๆ คิดว่าเด็กชายคนนั้นพูดอะไรกับคุณพ่อและคุณแม่</p> <p>2. <u>กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</u></p> <p>- ครู เล่านิทานโดยใช้รูปภาพ ดังนี้</p>	<p>รูปภาพนิทาน 1 ภาพ</p>	<p>1. เด็กสามารถ คำถ้อยคำอย่างคล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในรายละเอียดจากรูปภาพได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>“วันนี้ฉันเสาร์ไปเที่ยวเขาดินดีกว่า คุณพ่อคุณแม่ครับ ค้อมขออนุญาตไปเที่ยวนะครับ”</p> <p>“จะ แต่อย่างไหนไหนกับคุณลูก”</p> <p>(ภาพที่ 1 ภาพเด็กชายคุยพูดกับคุณแม่และคุณแม่)</p> <p>เมื่อไปถึงเขาดินหรือสวนสัตว์ บริเวณของขายบัตรนั้น มีเด็ก ๆ เข้าแถวซื้อตั๋วมากมาย</p> <p>“ไอ้โง่ คนเยอะจัง ต้องรีบไปเข้าแถวซื้อตั๋วก่อนดีกว่า” หลังจากซื้อบัตรเรียบร้อยแล้ว</p> <p>หนูต้องรีบเข้าไปเที่ยวบริเวณสวนสัตว์ หนูได้เห็นของวางขายมากมาย มีทั้งขนม ไอศกรีม</p> <p>“ของกินมากจังแฮะ ต้องซื้อสักหน่อย เออ...ซื้อไปโผลากินบ้างดีกว่า”</p> <p>(ภาพที่ 2 ภาพเด็กชายค้อมยื่นเข้าแถวซื้อบัตรหน้าสวนสัตว์)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่ามีทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการเล่ามีทาน</p> <p>หนูตอมแม่งอาหารไปปลา " เอ้า หนูชื่อ มาฝาก อย่าแย่งกันนะ"</p> <p>(ภาพที่ 3 ภาพเด็กชายตอมโยนอาหารไปปลา)</p> <p>หลังจากที่ได้เที่ยวจนทั่วแล้ว หนูตอมรู้สึกเหนื่อยจึงนั่งพัก. และซื้อไอศกรีมมารับประทาน " เอ้อ เห็นอยจัง แต่สนุกดีแฮะ ฮือม อร่อย ว่า ไอศกรีมกับเศษขยะพวกนี้จะไปทิ้งที่ไหนดีละ ถึงขยะก็ไม่มี" หนูตอมเดินหาถังขยะอยู่นาน "ไม่มีเลยแฮะ ไปตั้งไว้ที่ไหนหมดนะ ถึงขยะเธออยู่ที่ไหนจ๊ะ"</p> <p>(ภาพที่ 4 ภาพเด็กชายตอมนั่งรับประทานไอศกรีม)</p> <p>"อ้อ อยู่นี่เอง มาแอบซ่อนอยู่ใต้ต้นไม้"</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดละเอียดลออ ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดละเอียดลออโดยการฝึกให้เด็กคิด คำพูดของตัวละคร</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>เรื่องนี้ตั้ง ขอบกั้นแต่ เศษขยะทำให้บ้านเมือง สะอาดด้วย ขอบใจมานะ" " เย็นมากแล้ว ฉันกลับบ้านก่อนละ เจ้าถังขยะน้อยที่น่ารัก ฉันไปก่อนละ"</p> <p>(ภาพที่ 5 ภาพเด็กชายยิ้มพูดกับถังขยะ)</p> <p>3. กิจกรรมหลังเล่นนิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าถึงขยะพูดได้ เด็ก ๆ คิดว่า มันจะพูดอะไรกับต่อม - เด็ก ๆ จะช่วยทำให้บ้านเมือง สะอาดได้อย่างไรบ้าง <p>3.2 ครูแบ่งเด็กเป็น 5 กลุ่ม แจกรูปภาพนิทานให้กลุ่มละ 1 ภาพ แล้วให้เด็กช่วยกัน</p>	<p>รูปภาพนิทาน</p>	<p>3. เด็กสามารถคิดคำพูดของตัวละครได้</p> <p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิดคล้องแคล้ว ความคิดละเอียดลออและความคิดริเริ่มในการสร้างเรื่องราวและขยายความจากรูปภาพในนิทานได้ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>เล่าเรื่องหรือคิดคำพูดโต้ตอบของตัวละครในภาพขึ้นเองให้แตกต่างจากที่ครูเล่า หลังจากนั้นผลัดกันมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง</p>		<p>6. เด็กสามารถเล่าเรื่องจากรูปภาพได้</p>	

แผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้รูปภาพ
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นิทานเรื่อง เสี่ยงเกือก (นาคะประทีป ผู้แต่ง)

ครั้งที่ 8 วันที่ 30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 เวลา 9.45 - 10.45 น.

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>1. เพื่อฝึกการสังเกต คิดเอา เหตุการ์ณจากการดูรูปภาพตอนหนึ่งของ นิทานก่อนการฟังนิทานทั้งเรื่อง เป็นการ ส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดคล่องแคล่ว และความคิดละเอียดลออ</p> <p>1.1 ส่งเสริมความคิดคล่อง แคล่วในการตั้งสมมติฐานหลาย ๆ ทาง หลาย ๆ ความคิดได้อย่างรวดเร็วและมี ปริมาณมาก</p> <p>1.2 ส่งเสริมให้เด็กคิดเพิ่มเติม ในรายละเอียดจากรูปภาพที่กำหนดให้</p> <p>2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินจากการดูรูปภาพประกอบการเล่า นิทาน</p>	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>1. <u>กิจกรรมเริ่มต้นเล่านิทาน</u> - ครูให้เด็กดูรูปภาพตอนหนึ่งของนิทาน คือ "ภาพเด็กชายพงาดอยู่ใต้เตียง คุณย่าใส่ เกือกสั้นอ่อนเตนผ่าน" หลังจากนั้น ครูถาม เด็ก ๆ ว่า - ทำไมเด็กชายคนนั้นจึงมุดอยู่ ใต้เตียง</p> <p>2. <u>กิจกรรมระหว่างเล่านิทาน</u> - ครูเล่านิทานโดยใช้รูปภาพ ดังนี้</p>	<p>รูปภาพนิทาน 1 ภาพ</p>	<p>1. เด็กสามารถ ตอบคำถามได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>2. เด็กสามารถ คิดเพิ่มเติมในราย ละเอียดจากรูปภาพได้</p>	

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>แม่ของเด็กชายหงาดเจ็บไปรักษาตัวอยู่โรงพยาบาล หงาดจึงอยู่บ้านกับย่า ย่าทำขนมมัน เป็นรูปแมว เป็นรูปหมา เป็นรูปอุฐ เป็นรูปช้าง แล้วใส่ไว้ในกระป๋องที่หงาดจะหยิบไปกินได้ (ภาพที่ 1 ภาพเด็กชายหงาดนั่งเล่น อยู่หน้าบ้าน)</p>			
	<p>หงาดตกลงใจจะเล่นสนุกสักอย่าง โดยจะเล่นหมาตัว จึงหยิบเอาขนมรูปแมว รูปหมา รูปอุฐ และรูปช้าง อย่างละหนึ่งอัน เมื่อย่าไม่เห็น หงาดคลานมุดเข้าไปใต้เตียงข้างประตู ผ้ามัดมเดียวห้อยลงมาเกือบถึงพื้น หงาดมองออกมาเห็นอะไรได้บ้าง แต่ไม่มีใครเห็นข้างในได้ เป็นที่เหมาะมากที่จะเล่นทายตัว หงาดกินขนมรูปแมวหมดอัน แล้วจ้องนั่งอยู่สักครู่หนึ่ง</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>(ภาพที่ 2 ภาพเด็กชายหงาดคลานมุด อยู่ใต้เตียง) ย่ำคิดถึงหงาด ร้องเรียก "หงาด หงาด" แต่หงาดนี้เงียบกริบ หงาดแลเห็นเกือกส้นอ่อน ของย่า เดินข้ามประตูไปมา แล้วได้ยินเสียงเกือก ฉับ ฉับ ฉับ ชนลงบันได เมื่อย่ำเที่ยวตามหา หงาดก็ขนขมรูปหมาทมหักหนึ่งอัน แล้วจ้องนั่งอยู่</p> <p>(ภาพที่ 3 ภาพเด็กชายหงาดคลานมุด อยู่ใต้เตียง คุยย่ำใส่เกือกส้นอ่อนเดินผ่าน) บ้านสามที่มาน ร้องเรียก "หงาด หงาด" แต่หงาดนี้เงียบกริบ หงาดแลเห็นเกือกส้นสูง เดินข้ามประตูไปมา แล้วได้ยินเสียงเกือก ก็ก ก๊ก ก๊ก ก๊ก ก๊ก เมื่อดูงสาไปตามหาหงาด</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการเล่านิทาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
	<p>ตามหุ้ไม่ในส่วน พงาดกินขนมรูปอุฐหมคอีกอัน แล้วจึ่งนั่งอยู่</p> <p>(ภาพที่ 4 ภาพเด็กชายพงาดคลานมุด</p> <p>อยู่ใต้เตียง ป้าสาใส่เกือกสั้นสูง เดินผ่าน)</p> <p>ลุงสีมามีบ้าน ร้องเรียก "พงาด พงาด"</p> <p>แต่พงาดนั่งเงยกริบ พงาดแลเห็นเกือกคู่ใหญ่</p> <p>เดินข้ามประตูไปมา แล้วได้ยินเสียงเกือก สวม</p> <p>สวบ สวบ ตามถนน เล็ก เมื่อจูงสีลงจะไปเดิน</p> <p>ทาพงาด พงาดกินขนมรูปข้างหมคอีกอัน แล้วจึ่ง</p> <p>นั่งอยู่</p> <p>(ภาพที่ 5 ภาพเด็กชายพงาดคลานมุด</p> <p>อยู่ใต้เตียง จูงสีใส่เกือกคู่ใหญ่เดินผ่าน)</p> <p>ทั้งย่า ทั้งป้าสา กับจูงสี กลับมาพร้อมกัน</p> <p>ต่างนั่งลงบนเตียงซึ่งตั้งอยู่ที่ประตู คิดกันว่าจะไป</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประะเป็นผล	หมายเหตุ
	<p>ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน</p> <p>หาพงาตที่ไทนอีกดี พงาตแลเห็นเกือกของทุกคน ตั้งอยู่เนิ่งเป็นแถว พงาตค้อย ๆ คลานออกมา จากปลายเตียง มายืนอยู่ต่อหน้าย่าและป้า กับ ลุงสี่</p> <p>ย่า และป้า กับลุงสี่ ถามพงาตพร้อมกันว่า "ไปอยู่ที่ไทนมา" แต่คำพูดที่พงาตตอบทุกคนนั้นคือ "ผมเห็นเกือกของคุณย่า คุณป้า คุณลุง เดินไป ๆ มา ๆ แล้วมา ๆ ไป ๆ ผมได้ยินเสียงเกือก ฉับ ฉับ ก็ก ก็ก สวบ สวบ ทางแถบข้าง เตียงนี้" ย่าและป้า กับลุงสี่ จ้องดูหน้าพงาต แล้วต่างส่ายหน้ากัน ต่างแลดูหน้ากัน แล้วถอน หายใจเพราะเดินตามหาเสียเวลาและเหนื่อย เปล่า ๆ</p> <p>(ภาพที่ 6 ภาพเด็กชายพงาตยืนพูดกับ คุณย่า ป้าสา และลุงสี่)</p>			

ความมุ่งหมาย	ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน	สื่อ	ประเมินผล	หมายเหตุ
<p>3. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดละเอียดอ่อน ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดริเริ่ม</p> <p>3.1 เพื่อให้เด็กได้ฝึกความคิดละเอียดอ่อนจากการฟังนิทาน</p> <p>3.2 เพื่อให้เด็กมีความคล่องแคล่วในการคิดหาคำตอบให้ได้มากที่สุด</p> <p>3.3 เพื่อให้เด็กมีความคิดริเริ่มในการคิดเพิ่มเติมและขยายความคิดให้แปลกแตกต่างกัน</p> <p>4. เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดละเอียดอ่อนและความคิดริเริ่ม ในการสร้างเรื่องราวและขยายความจากรูปภาพในนิทานได้ภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>3. กิจกรรมหลังเล่นนิทาน</p> <p>3.1 ครูตั้งคำถามให้เด็กแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสียงรอนเท่า (เกือก) ที่เด็กชายพงผาดได้ยินนั้น แตกต่างกันหรือไม่ เพราะเหตุใด - เวลาหนูอยู่คนเดียว หนูจะทำอะไร - ถ้าคนหายตัวได้เมื่อต้องการอะไรจะเกิดขึ้น <p>3.2 ครูแบ่งเด็กเป็น 6 กลุ่ม แจกรูปภาพนิทานให้กลุ่มละ 1 ภาพ แล้วให้เด็กช่วยกันเล่าเรื่องหรือคิดคำพูดที่ตอบของตัวละครในภาพขึ้นเองให้แตกต่างจากที่ครูเล่า หลังจากนั้นผลัดกันมาเล่าให้เพื่อนฯ ฟัง</p>	<p>รูปภาพนิทาน 6 ภาพ</p>	<p>3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างมีเหตุผล</p> <p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>5. เด็กสามารถคิดในสิ่งที่แปลกแตกต่างกันได้</p> <p>6. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวจากรูปภาพได้</p>	

ประวัติผู้เขียน

นางขวัญฟ้า รังสิยานนท์ เกิดวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2500 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) วิชาเอกการอนุบาลศึกษาจากวิทยาลัยครูสวนดุสิต เมื่อปีการศึกษา 2522 และเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2528 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ สวนดุสิต กรุงเทพมหานคร

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นจำนวนเงิน 1,700 บาท